

PROGRAMA

Eleccions 2004 al Congrés dels Diputats
i al Senat de l'Estat espanyol

treball estable
finançamen
ostenible
nou Estatut
nacional
sanitat pública
nçament just
treball esta
enible
estat del benestar
st
nou Estatut
creixement so
nova cultura de l'aig
t plurinacional
ll estable
finançament just
nou Estatut

PROGRAMA MARC

1. PARLANT LA GENT S'ENTÉN	5
1.1. El bon govern	5
1.2. Una derrota estratègica del PP	5
1.3. El PP i els seus aliats contra el govern de Catalunya	5
1.4. La militarització del pensament	6
1.5. Les eleccions del 14 de març	6
1.6. Per la cultura del diàleg	6
1.7. El PP promou un discurs intransigent i ultranacionalista, negador del diàleg i indesitjable per a la convivència	6
1.8. La majoria absoluta del PP passa per ERC	7
1.9. El PSOE, una incògnita enmig de dues ànimes	7
1.10. ERC, factor de canvi també a Madrid	7
1.11. És ERC qui ha marcat l'agenda	8
1.12. ERC serà el millor grup parlamentari per defensar el govern de Catalunya, un nou Estatut i un finançament just	8
1.13. Ara és possible un grup parlamentari propi d'ERC al Congrés dels Diputats	8
1.14. El nostre electorat s'ha de mobilitzar	9
1.15. Per què cal votar ERC?	9
2. ELS EIXOS PROGRAMÀTICS	10
2.1. Assegurar les llibertats democràtiques	10
2.2. Impuls de l'Estat del benestar	10
2.3. Canvi de les polítiques econòmiques	10
2.4. Xarxa d'infraestructures respectuosa amb l'Eix mediterrani, oberta a Europa i al món	11
2.5. Plena capacitat de gestió del territori i dels recursos naturals i energètics	11
2.6. Un nou sistema de finançament	11
2.7. Reforma de l'Estatut	11
2.8. Identitat, plurinacionalitat, Europa	11

PROPOSTES DELS PROGRAMES SECTORIALS

1. MARC ECONÒMIC I PRODUCTIU	15
1.1. Economia	15
1.2. Indústria	16
1.3. Política energètica	17
1.4. Societat de la informació	18
1.5. Comerç, consum i turisme	20
1.6. Sector primari	21
1.7. Treball	21
2. TERRITORI I SOSTENIBILITAT	24
2.1. Infraestructures, comunicacions i habitatge	24
2.2. Política ambiental	25

3. POLÍTIQUES SOCIALS	28
3.1. Sanitat	28
3.2. Benestar social	28
3.3. Ensenyament	30
3.4. Justícia	33
3.5. Polítiques per a la igualtat d'oportunitats	34
3.6. Acolliment de la immigració	38
3.7. Joventut	39
3.8. Polítiques per a Gais i Lesbianes.....	42
4. CULTURA, POLÍTICA LINGÜÍSTICA I ESPORTS	44
4.1. Cultura	44
4.2. Política lingüística	45
4.3. Esports	48
5. SEGURETAT, DEFENSA, RELACIONS EXTERIORS I COOPERACIÓ	49
5.1. Seguretat	49
5.2. Defensa	49
5.3. Relacions exteriors	50
5.4. Cooperació	50

PROGRAMA MARC

1. PARLANT LA GENT S'ENTÉN

1.1. EL BON GOVERN

ERC afronta aquestes eleccions des de la convicció d'haver interpretat fidelment el mandat donat per la societat catalana el 16 de novembre en la confecció d'un govern de Catalunya il·lusionador, renovador i amb uns eixos clars, factibles i assumits per la immensa majoria de la nostra societat. Un govern catalanista i d'esquerres, on ERC és qui li ha donat caràcter establint els seus grans objectius de:

- Renovar els hàbits administratius de la Generalitat.
 - Incrementar les polítiques socials.
- Impulsar la democràcia, les llibertats, el civisme i la seguretat.
- Difondre el nacionalisme català dins l'espai d'esquerra i impedir que a Catalunya s'introdueixi la divisió entre nacionalistes i no nacionalistes del País Basc.
 - Impulsar la identificació de moltes noves generacions de catalans i de la nova immigració, amb el catalanisme i amb les institucions de la Generalitat.
 - Garantir que tots els sectors socials de Catalunya s'impliquin en la mobilització per a la millora del nou sistema de finançament, per a la reforma de l'Estatut i per a la normalització de l'ús social del català.
 - Acabar amb la falsa bipolarització ideològica entre catalanisme i progressisme dels darrers 23 anys, que precisament els resultats d'ERC han posat en qüestió.
 - Contribuir a la recuperació d'una nova cultura política basada en el diàleg, la convivència i la democràcia en el conjunt de l'Estat, i a un salt qualitatiu en l'autogovern.

1.2. UNA DERROTA ESTRATÈGICA DEL PP

Ja abans de les eleccions, el PP va mostrar una gran bel·ligerància contra la possibilitat d'aquest govern. A la campanya hi va haver un implícit repartiment de papers entre el PP i CIU, per mirar de conservar el mateix sistema dels darrers 8 anys: CIU-PP a Catalunya, i PP a Espanya amb el suport de CIU. Un esquema que, per la creixent debilitat de CIU, facilitava que el PP es pogués dedicar a assetjar les insti-

tucions basques i usar l'antiterrorisme com la gran coartada per subordinar el PSOE i per imposar un model neocentralista.

Però, tot i millorar, els resultats del 16 de novembre han suposat una derrota estratègica per al PP. Una derrota del mateix ordre que la soferta el 13 de maig de 2001 a Euskadi. I talment com llavors, ara l'objectiu del govern central és enderrocar el govern de la Generalitat. La dreta espanyola sempre ha paït malament les derrotes democràtiques.

I és que el govern de la Generalitat posa en qüestió l'ordre instaurat per José Maria Aznar. Un govern que planteja un salt en l'autogovern des del consens al si de la societat catalana i amb el diàleg com a mètode de negociació amb l'estat, podria trencar el bloqueig democràtic i autonòmic imposat pel PP. Un govern que a més havia aconseguit el compromís del líder del PSOE en les seves demandes, aixecava totes les alarmes en la política sense concessions del PP.

1.3. EL PP I ELS SEUS ALIATS CONTRA EL GOVERN DE CATALUNYA

La pretensió, doncs, del PP i dels seus aliats (CIU i el sector antizapatero del PSOE) des del primer moment ha estat la d'impedir o enderrocar aquest govern de la Generalitat. Per això s'han valgut de múltiples pretextos: Bono i Ibarra van fer declaracions enmig de la campanya, afeblint les expectatives de Maragall; Cuevas es pronuncià pel manteniment de l'status quo; Rajoy, vistos els resultats, va tractar de convèncer l'empresariat català perquè s'oposessin al pacte; dirigents de CIU van contactar amb dirigents del PSOE per impedir-lo; Rato i Mas el fan responsable del tancament de multinacionals...

Però el gran pretext ha estat l'entrevista de Carod-Rovira amb dirigents d'ETA. Uns contactes que s'inscriuen en la política d'ERC dels darrers anys, basada en la recerca del diàleg com a imprescindible camí per desbloquejar la situació del País Basc. Un drama que ens afecta, ja que el PP la instrumentalitza per generar arreu de l'Estat un clima general de retallada de les llibertats i del reforçament del centralisme.

1.4. LA MILITARITZACIÓ DEL PENSAMENT

L'escàndol que l'entrevista ha provocat als entorns mediàtics addictes al PP mostren com, en tan sols 8 anys, Aznar ha aconseguit instaurar una política "única", una militarització del pensament, amb la qual manté un PSOE aclaparat pel terror escènic que li provoca l'anomèndia Brunete mediàtica.

En 8 anys, el PP s'ha emparat de la democràcia espanyola i l'ha degradat fins als nivells de la democràcia turca. Com és possible que Aznar sigui avui l'àrbitre de l'ètica democràtica a Espanya? Com és possible que ho sigui una persona que mai no ha condemnat el franquisme i que condecora a Carrero Blanco? Com és possible que ho sigui una persona que ha enganyat a milions de ciutadans, tot assegurant-los l'existència d'armes de destrucció massiva a l'Iraq, com a raó fonamental per involucrar-nos en una guerra?

El PP ha aconseguit concentrar i posar al seu servei tots els ressorts institucionals, mediàtics i econòmics de l'Estat: el Tribunal Constitucional, la Fiscalia General, els mitjans de comunicació públics i privats, la banca... Darrerament, els serveis d'intel·ligència de l'Estat (CNI) s'han afegit al llistat.

Els casos Carod o Médem són una mostra de la gran capacitat de manipulació mediàtica de què avui disposa el PP: autèntiques armes de manipulació massiva. I també demostren la falta d'escrúpols per usar electoralment el terrorisme i les seves víctimes. Aznar ja havia utilitzat la qüestió terrorista amb finalitats electorals altres vegades: ho va fer amb el GAL contra Felipe González. Després va fer tots els possibles per trencar la treva per mirar de que Mayor Oreja guanyés les eleccions a Euskadi. Ara criminalitza ERC, el govern de Catalunya i el PSOE.

1.5. LES ELECCIONS DEL 14 DE MARÇ

No plantegem aquestes eleccions com un plebiscit a la persona de Josep-Lluís Carod-Rovira. Ni com una consulta sobre si s'ha o no equivocat. Ni tan sols sobre si Maragall l'ha encertat en acceptar-li la renúncia. La qüestió és tota una altra.

Plantegem aquestes eleccions com una defensa del govern de Catalunya davant del PP, del seu programa davant del PSOE i de les llibertats democràtiques arreu de l'Estat.

Des d'ERC defensarem el dret de la societat catalana a dotar-se d'un govern catalanista i d'esquerres estable, sense interferències ni conspiracions dels poders de l'Estat. I el dret d'aquest govern a plantejar davant l'Estat un nou Estatut i un nou sistema de finançament, amb el diàleg com a forma de negociació.

Espanya està democràticament segrestada pel PP davant la passivitat, el temor i el caïnisme intern del PSOE. Però algú ha de plantar cara davant aquesta dictadura moral. I ERC està disposada a fer-ho. Està disposada a contribuir al restabliment de la llibertat democràtica a Espanya, la pluralitat informativa, la lliure expressió i el diàleg.

1.6. PER LA CULTURA DEL DIÀLEG

La societat catalana manifesta una cultura política basada en el diàleg i ERC, com a partit de llarga tradició democràtica, participa d'aquesta cultura. La societat catalana, a través del seu govern i del seu Parlament, vol parlar amb el govern de Madrid: vol parlar d'un nou Estatut, d'un sistema de finançament just, d'unes inversions racionals, d'un reconeixement de la nostra llengua i cultura, d'una presència a Europa...

Però Catalunya sempre està disposada a compartir els avenços. I és per això que ERC i el govern de Catalunya també volem contribuir al desbloqueig democràtic i autonòmic al conjunt de l'Estat. Els objectius de la societat catalana i la forma de plantejar-los donen peu a un procés general de millora de la democràcia i de la qualitat de l'autogovern de les nacions i les regions que componen l'Estat.

D'aquí ve, doncs, l'extrema bel·ligerància del PP contra ERC i el nou govern de Catalunya. Perquè representem una cultura política alternativa a la d'Aznar i el PP.

1.7. EL PP PROMOU UN DISCURS INTRANSIGENT I ULTRANACIONALISTA, NEGADOR DEL DIÀLEG I INDESITJABLE PER A LA CONVIVÈNCIA

La darrera legislatura, caracteritzada per la majoria absoluta del PP, ha estat marcada per una profunda involució de caràcter democràtic i autonòmic, alhora, i ha comportat el reforçament de les polítiques més reaccionàries i centralitzadores. En aquest context,

s'han aguditzat els processos de confrontació entre centre i perifèria, que en el cas del País Basc ha arribat fins i tot a la criminalització de les propostes polítiques impulsades pel govern basc, a través del Pla Ibarretxe.

Els resultats del 16 de novembre a Catalunya, i la immediata bel·ligerància demostrada pel PP, fan preveure una major radicalització d'aquests plantejaments. El PP farà el que sigui per impedir qualsevol possibilitat d'avenç en l'autogovern de Catalunya: no a la reforma de l'Estatut, no a una agència tributària pròpia, no a un comandament únic dels cossos policials, no als complements a les pensions més baixes, no a un tribunal de cassació. És el discurs del "no a tot".

El PP fa un discurs demagògic i populista basat en la defensa de la uniformitat i d'un concepte pervers de la solidaritat, que atia l'enfrontament entre persones i territoris amb tota mena de pretextos: l'aigua, l'esforç fiscal, la distribució de la inversió pública estatal, les pensions, etc. Aquesta manipulació sinistra de la realitat no dubta en criminalitzar l'independentisme democràtic que representen EA i ERC, tot situant-lo al mateix nivell que ETA.

1.8. LA MAJORIA ABSOLUTA DEL PP PASSA PER ERC

La gent que ha votat ERC a les eleccions catalanes ha de saber que tan sols hem jugat la primera part. La segona és aconseguir que el PP perdi la majoria absoluta, absolutament imprescindible perquè sigui possible una altra política de l'Estat envers Catalunya. Si la gent ens torna a fer confiança, ERC serà qui faci perdre al PP la majoria absoluta. El vot recollit per ERC a les eleccions estatals serà decisiu a les demarcacions de Lleida, Girona i Tarragona, atès que la representació en aquests territoris i la repetició d'un bon resultat a Barcelona allunya el PP de la majoria absoluta. Amb 7 diputats, 4 a Barcelona i un a les altres demarcacions, el PP ja la perd.

1.9. EL PSOE, UNA INCÒGNITA ENMIG DE DUES ÀNIMES

Al PSOE hi coexisteixen en teoria dues sensibilitats diferenciades: la nacionalista espanyola més rànica (Bono, Vázquez, Rodríguez Ibarra) i la federal, de la qual el PSC n'és un representant destacat. Però el PSC no tindrà suficient força per aconseguir redreçar la deriva centralista del PSOE imposada per

alguns dels seus barons i atida pel PP. És així que podrem comminar el PSOE a decidir-se i a Zapatero a encapçalar la vocació federalista. És així que la força d'ERC pot ser decisiva perquè un govern comandat pel PSOE es vegi obligat a impulsar un federalisme de caràcter plurinacional.

El PP està utilitzant la generalització de les 17 autonomies, precisament com un argument per bloquejar l'Estat autonòmic. És una demostració que per al PP les autonomies ha estat un truc per mantenir el caràcter centralista de l'Estat. La qüestió és si el PSOE això també ho creu. O si al PSOE hi ha alguna bona part de la gent que ho creu.

A Catalunya no li molesta que les millores en l'autogovern es generalitzin a la resta. El que no es pot admetre és que s'usi l'excusa de la complexitat que suposa la generalització a 17 per impedir-nos avançar.

D'altra banda, el que avui es demana des de Catalunya (Agència Tributària, justícia, racionalitat en el finançament i en la solidaritat, comandament policial, presència a Europa...) és perfectament generalitzable a totes les comunitats autònomes. La prova és que aquest és el funcionament d'un Estat tan ordenat com Alemanya.

1.10. ERC, FACTOR DE CANVI TAMBÉ A MADRID

En poc més de 2 anys, el PP ha estat derrotat a Euskadi i a Catalunya. Però que prengui nota Zapatero: no ha estat el PSOE qui ha derrotat el PP, sinó la defensa de les societats basca i catalana contra el nacionalisme agressiu i rancuniós del PP.

Això hauria d'haver animat més a Zapatero a fer un cop de timó i alliberar-se del xantatge moral en què l'ha ficat el PP. ERC es compromet a que si el PSOE es decideix a presentar una alternativa al nacionalisme espanyolista del PP, contribuirà al canvi a Espanya, si cal, aportant-hi ministres.

A tal fi, ERC promourà una aliança de les forces nacionals i democràtiques perifèriques que representen grups com BNG, EA, CHA o PSM, entre d'altres. La suma d'aquestes forces pot ser determinant per tal de forçar un gir de la política estatal menada per un hipotètic govern del PSOE en minoria, que comporti un canvi de règim i l'establiment d'una democràcia de qualitat i plurinacional.

A les properes eleccions, ERC pot esdevenir la força clau per possibilitar el canvi profund a l'Estat. Davant

l'ambigüitat de CiU, que ha insinuat l'abstenció del seu grup en debat d'investidura a la propera legislatura i no ha descartat tornar a votar el PP, els escons obtinguts per ERC seran determinants per decantar el color polític del nou govern i reclamar-ne uns compromisos clars i ben definits. El vot a ERC és un vot útil perquè el nostre creixement comporta pèrdues, ja sigui per al PP o per als seus possibles aliats.

1.11. ÉS ERC QUI HA MARCAT L'AGENDA

La política pujolista de "peix al cove" com a forma de negociació ja no dóna més de si. CiU ha estat incapaç d'aprofitar de manera eficient els moments històrics en què el seu suport era decisiu pels governs del PSOE o del PP. Les contrapartides obtingudes no han estat generalment substancials, i s'han pactat amb grans dosis d'improvisació, supeditades a la conjuntura del moment.

El previsible canvi d'estratègia de CiU, anunciat per Duran i Lleida, consistent a entrar al nou govern espanyol, no és altra cosa que una maniobra de supervivència política una vegada perdut el govern de la Generalitat, però no comportarà cap reconeixement addicional dels drets nacionals de Catalunya. D'altra banda, l'ambigüitat d'intencions que comporta el seu anunci d'abstenció durant el proper debat d'investidura impediria novament canvis que han esdevingut inajornables.

No tenim garanties que CiU no accepti un nou Estatut per a Catalunya "de rebaixes", a canvi de comptar amb ministres al govern que surti de les pròximes eleccions generals del març. CiU supedita tota la seva estratègia a la política espanyola, després d'haver perdut el govern de la Generalitat, circumstància que demostra la voluntat d'espanyolitzar la política catalana.

CiU acusa a ERC d'haver espanyolitzat la política catalana. És al contrari. Feia molts anys que al govern de Madrid no estaven preocupats per la influència de la política catalana. Amb CiU tenien una Catalunya domesticada. Però ERC i la seva decisió de conformar a Catalunya un govern catalanista i d'esquerres, ha significat la contestació més important a nivell de tot l'Estat a la política uniformitzadora i retrògrada del PP en els darrers 8 anys. Una acció que ha il·lusionat també als demòcrates espanyols però que, com era de preveure, de seguida ha començat a patir els embats del PP.

1.12. ERC SERÀ EL MILLOR GRUP PARLAMENTARI PER DEFENSAR EL GOVERN DE CATALUNYA, UN NOU ESTATUT I UN FINANÇAMENT JUST

Disposar de grup parlamentari al Congrés de Diputats és essencial per normalitzar la política catalana. Fins ara, només CiU ha disposat de grup parlamentari propi i ha pretès, així, ésser l'únic interlocutor dels interessos de Catalunya davant l'Estat.

L'actuació de CiU a Madrid s'ha caracteritzat sempre pels seus tejemanejes amb els governs espanyols de tot signe. Però en les dues darreres legislatures, ha passat del "plantarem cara" a la submissió al PP, a canvi d'assegurar-se l'estabilitat parlamentària a Catalunya.

Durant massa anys, Catalunya no ha disposat d'una veu nacional i d'esquerres a Madrid per l'absència d'un grup parlamentari propi. CiU s'ha aprofitat de l'evident dependència del PSC vers el PSOE i, principalment, de la seva reiterada incapacitat per recuperar el grup propi al Congrés de què va disposar la primera legislatura.

A les properes eleccions, ERC està en condicions de fer un nou pas endavant i poder constituir, només amb els seus diputats, un grup parlamentari propi al Congrés. Serà el millor grup possible per defensar el govern de Catalunya i els seus objectius de reforma de l'Estatut i de millora del sistema de finançament.

1.13. ARA ÉS POSSIBLE UN GRUP PARLAMENTARI PROPI D'ERC AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

La projecció dels resultats electorals obtinguts per ERC a les darreres eleccions municipals i al Parlament de Catalunya permeten plantejar com a plenament factible el fet que ERC pugui aconseguir un grup parlamentari al Congrés de Diputats.

L'objectiu d'aconseguir el mínim de cinc diputats exigits pel reglament de la Cambra, estaria garantit si els electors ens mantenen la confiança de les eleccions al Parlament.

Per això, resulta imprescindible que els nostres electors no canviïn ara de vot, ni es quedin a casa pel caràcter estatal d'aquestes eleccions. Hem d'aconseguir que el vot a ERC sigui percebut, aquesta vegada també, com el vot més útil.

1.14. EL NOSTRE ELECTORAT S'HA DE MOBILITZAR

Hem de conscienciar el nostre electorat perquè torni a mobilitzar-se i votar ERC, també a les eleccions estatals. Mai com ara des de la Transició ha estat més útil votar ERC.

Ningú s'hi pot desentendre. Més que mai a Madrid s'hi juga l'estabilitat del govern de la Generalitat. A Madrid s'hi juga el nou Estatut i un finançament just. A Madrid ens hi juguem l'Estat del benestar dels catalans, tant des del punt de vista competencial com del finançament.

Als qui no aproven el pacte a la Generalitat amb PSC i IC cal fer-los veure que CiU, ara mateix, comandada per Duran i Lleida, no és una alternativa nacionalista. L'actitud que ha tingut en el cas Carod no és pròpia d'un nacionalista. Una actitud que contrasta amb el suport al President Pujol, que en el cas de la Banca Catalana en tot moment va tenir ERC.

L'equidistància entre PP i PSOE que propugna Duran no ofereix cap credibilitat. Ja durant les negociacions per conformar el govern de la Generalitat, Duran i Mas van intentar convèncer líders del PSOE per tractar d'impedir-lo. I ara, davant l'atac mediàtic del PP contra Carod-Rovira i el govern català, s'han ofert al PSOE per mirar de desplaçar ERC del govern. Aquests fets, a part d'un nacionalisme deslleial, sí que constitueixen autèntics actes d'espanyolització de la política catalana.

1.15. PER QUÈ CAL VOTAR ERC?

ERC és el vot més útil per a la defensa de l'estabilitat del govern de Catalunya i per defensar els projectes de nou Estatut i de nou model de finançament que presentarà a Madrid el Parlament de Catalunya.

ERC és el vot més útil per evitar la perpetuació de la majoria absoluta del PP i garantir un canvi real de les polítiques que s'executen des de l'Estat.

Només ERC pot fer possible la constitució a la propera legislatura d'un grup parlamentari propi de l'esquerra catalana independent al Congrés de Diputats.

Només ERC garanteix un canvi de govern que aposti per l'aprofundiment de les llibertats democràtiques i el respecte a la condició plurinacional de l'Estat espanyol.

Només la presència d'ERC al Congrés de Diputats pot estirar al PSOE a plantar cara al PP en matèria d'autogovern. Sense una ERC forta, el PSC no serà suficient per influir en el PSOE i aconseguir redreçar la deriva centralista imposada pel seus barons. Les discrepàncies a l'interior del PSOE ja són visibles en àmbits com el finançament o l'organització judicial, i els plantejaments electorats exposats queden per sota dels acords assolits prèviament pel govern catalanista i d'esquerres. Serà la força d'ERC la qui de debò pot comprometre el PSOE a fer un autèntic pas endavant.

CiU no és una opció convenient pels interessos de Catalunya. CiU només pretén formar part del nou govern espanyol com a forma de supervivència. Amb la seva abstenció, CiU impedeix el gir polític a l'Estat que Catalunya necessita per avançar en el procés d'autogovern.

Només la presència d'ERC garanteix un canvi efectiu de les polítiques de l'Estat vers Catalunya, que reconegui el reconeixement de la nostra realitat nacional i permeti un finançament adequat de les nostres necessitats socials, econòmiques i d'infraestructures.

2. OBJECTIUS PER A LA PROPERA LEGISLATURA

2.1. ASSEGURAR LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES

2.1.1 RECUPERACIÓ DEL RÈGIM DE LLIBERTATS DAVANT LA INVOLUCIÓ DEMOCRÀTICA.

- Cal un retorn a la qualitat de les formes democràtiques.
- Els atemptats terroristes de l'Onze de Setembre han estat aprofitats pel PP per restringir els drets dels ciutadans també a l'Estat espanyol.
- Anul·lació de la Llei de partits.
- Garantir la independència dels mitjans de comunicació públics.

2.1.2. PODER JUDICIAL INDEPENDENT I AL SERVEI DELS CIUTADANS

- Traspàs de les competències sobre jurisdicció per bastir un poder judicial català propi; creació del Tribunal de Cassació per resoldre en darrera instància els recursos judicials iniciats a Catalunya.
- Reforma del Codi Penal.
- Revisió del model de política penitenciària del PP.
- Llei integral de violència domèstica.

2.1.3. RETIRADA DE LES LLEIS INVOLUTIVES

- Derogació de normes regressives per les llibertats públiques i drets democràtics, com la reforma del Codi Penal.
- Revisió del contingut antiautonòmic de les lleis aprovades pel PP durant la darrera legislatura (Llei de qualitat de l'ensenyament, ordenació d'universitat, ferroviària, etc.).

2.2. IMPULS DE L'ESTAT DEL BENESTAR

2.2.1. POLÍTIQUES SOCIALS

- Accés i integració efectives de la dona al mercat de treball.
- Polítiques de foment de la natalitat.

- Complements de pensions de jubilació i viduïtat a càrrec de les comunitats autònomes.

2.2.2. UNA NOVA POLÍTICA EN MATÈRIA D'IMMIGRACIÓ

- Revisió de la política en matèria d'estrangeria que resolgui, per exemple, la situació de més d'un milió de residents no regularitzats o els problemes d'integració.
- Elaboració d'una normativa realista que no resulti inaplicable a la pràctica.

2.2.3. MODEL POLICIAL

- Denúncia de l'increment dels índexs de criminalitat durant el govern del PP.
- Traspàs de les competències d'ordre públic a la Generalitat i nomenament del conseller de governació com a representant del govern estatal a Catalunya en matèria d'ordre públic.
- Reforçament de les competències de les autoritats locals.

2.2.4. MARC CATALÀ DE RELACIONS LABORALS

- Protecció de l'àmbit català de negociació col·lectiva.
- Salari Mínim Interprofessional i pensions adequats al cost de la vida català.

2.3. CANVI DE LES POLÍTIQUES ECONÒMIQUES

- Defensa de polítiques que garanteixin la lliure competència.
- Revisió del procés de privatitzacions endegat pel govern del PP.
- Frenar l'escalfament del mercat immobiliari i reduir l'endeutament de les unitats familiars.
- Assegurar un sistema de lliure competència en sectors estratègics (energia, comunicació, distribució comercial), que impedeixi les situacions d'oligopoli i eviti l'encariment de preus.
- Horaris comercials: protecció del petit comerç, evitant que la distribució comercial quedi en mans de les grans superfícies.

2.4. XARXA D'INFRAESTRUCTURES RESPECTUOSA AMB L'EIX MEDITERRANI, OBERTA A EUROPA I AL MÓN

- Traspàs a la Generalitat dels aeroports gestionats per AENA de Barcelona, Girona i Reus.
- Rescat dels peatges a les infraestructures viàries.
- Corregir el dèficit en infraestructures ferroviàries com a alternativa i complement al transport de passatgers i mercaderies per carretera.
- Traspàs a la Generalitat de la xarxa de trens regionals i rodalies de RENFE.
- Connexió del TGV amb l'Estat francès.

2.5. PLENA CAPACITAT DE GESTIÓ DEL TERRITORI I DELS RECURSOS NATURALS I ENERGÈTICS

Garantir la plena capacitat en l'ordenació i la gestió del territori, mitjançant:

- El traspàs de competències plenes en gestió del litoral i la protecció dels hàbitats marins.
- Autoritat última en la decisió del traçat d'infraestructures.
- Assumir les plenes competències en la declaració d'espais protegits, en totes les seves figures.
- Assolir les plenes competències en la disponibilitat dels recursos hídrics.
- Derogació del PHN i substitució per una nova planificació i estratègia, d'acord amb els principis de la Nova Cultura de l'Aigua.
- Assumir les plenes competències en la planificació energètica.
- Derogació de totes les disposicions que laminen les plenes competències dels governs autònoms en matèria de planificació ambiental i energètica.
- Inclusió al nou redactat de la Constitució espanyola del reconeixement del dret al medi ambient com a dret fonamental.

2.6. UN NOU SISTEMA DE FINANÇAMENT

- La revisió del sistema de finançament constitueix l'altre gran compromís adoptat pel govern català. Aquest nou finançament afecta àrees essencials

per a l'autogovern com la sanitat, l'ensenyament, les polítiques socials o l'ordre públic.

- Creació de l'Agència Tributària de Catalunya, responsable de la recaptació dels impostos propis, cedits i compartits.
- Cal garantir, a més a més, la no discriminació en la inversió pública de l'Estat, que afecta aspectes essencials com les infraestructures.

2.7. REFORMA DE L'ESTATUT

- Defensa del text íntegre del nou Estatut que aprovi el Parlament de Catalunya. L'aprovació del nou Estatut durant la legislatura és un dels compromisos del govern de Catalunya.
- Revisió de la resta de normes estatals de rang legal limitadores de les facultats d'autogovern.
- Facultar les comunitats autònomes perquè puguin convocar referèndums d'àmbit local i nacional.

2.8. IDENTITAT, PLURINACIONALITAT, EUROPA

- Aconseguir un Estat plurinacional, pluricultural i plurilingüístic.
- Incidir en una diferenciació legal entre els rangs de nacionalitat i regió.
- Presència de Catalunya als òrgans superiors de l'Estat com el Tribunal Constitucional, entre d'altres.
- Llei de llengües de l'Estat que reconegui la cooficialitat de les llengües catalana, basca i gallega.
- Prou agressions lingüístiques: reconeixement de la unitat del català en tots els àmbits.
- Implicació efectiva de l'Estat en la projecció de la llengua i cultura catalanes. Reforma del funcionament de l'Institut Cervantes.
- Seleccions esportives: supressió dels impediments legals a la creació de seleccions esportives catalanes.
- Reforma del Senat i conversió en cambra de representació territorial a l'Estat i de conformació de la voluntat de les comunitats autònomes davant la Unió Europea.
- Canvi de la política exterior i apropament a la resta d'estats de la Unió Europea.
- Presència directa de Catalunya als òrgans de govern de la Unió Europea.
- Execució directa de la legislació comunitària en matèries objecte de competència exclusiva.

PROGRAMA SECTORIAL

1. MARC ECONÒMIC I PRODUCTIU

1.1. ECONOMIA

1.1.1. Finançament: assoliment del Concert Cooperatiu

- Obtenir un règim fiscal o de finançament autonòmic que avanci de manera progressiva cap a un model de caràcter bilateral -foral -i que, per tant, doti Catalunya d'una major capacitat financera i normativa.
- Defensem l'establiment del Concert Cooperatiu com a part integrant del nou Estatut Nacional de Catalunya, amb les següents bases:

- Establiment del concert econòmic que implicaria que la Generalitat es convertís en l'única autoritat tributària a Catalunya i que, per tant, seria ella mateixa qui tindria la capacitat normativa, recaptatòria, de gestió, inspecció i de control de la totalitat dels impostos pagats pels ciutadans i les ciutadanes del seu territori.

- Establiment d'un fons de cooperació de caràcter que permetria assegurar l'estabilitat del sistema de finançament de la resta de CA. Aquest fons de cooperació, fixat en una quantitat màxima del 2,5% del PIB català, estaria destinat a cooperació en projectes de desenvolupament i de millora dels serveis públics als territoris de l'Estat menys desenvolupats. Aquest fons hauria de ser revisable cada 5 anys.

- Establiment de la Quota (cupo), és a dir, la compensació o el pagament que farà Catalunya a l'Estat per finançar les despeses que continua fent aquest en el seu territori.

- Traspàs de l'Agència Tributària. La Generalitat passaria a ser, amb aquest model, l'única autoritat tributària a Catalunya.

- Creació d'un òrgan bilateral Estat-Generalitat -consorci- per tal de negociar el conjunt de fluxos i ajustos financers entre ambdues administracions i per tal de garantir i definir l'abast competencial en termes fiscals de cadascuna d'aquestes administracions.
- Plantejar la reforma de l'actual marc competencial sobre els aspectes econòmics, ja sigui via la negociació i el traspàs de competències (art. 150.2 de

la CE), o via la reforma de la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: compliment dels preceptes estatutaris que encomana a la Generalitat la gestió del règim econòmic de la Seguretat Social.

- Ampliació del marc competencial català en temes econòmics: marc laboral, Seguretat Social, benestar i protecció social, hisenda, fiscalitat, control de la competència, contractació administrativa, assegurances i mutualitats, sistema financer, etc.
- Traspàs dels serveis estatals amb incidència econòmica i de les infraestructures: ports, aeroports, autopistes, xarxa ferroviària, correus.
- Gestió pròpia dels programes i organismes públics o semipúblics de suport als sectors productius.

1.1.2. Per un sistema públic català de prestacions socials

- Consolidar un sistema públic català de prestacions socials a través de:

- Garantir i introduir les reformes necessàries en el sistema de pensions contributives per dotarlo d'estabilitat financera, mitjançant mesures efectives com són:

- La separació de les fonts de finançament: les cotitzacions han de finançar la branca contributiva de les pensions i les prestacions no contributives i universals (sanitat, Seguretat Social, etc.) han de sortir de la imposició general.

- La constitució de reserves que esmorteixin els efectes del cycle econòmic.

- Simplificació, integració i reforma dels règims especials de la Seguretat Social: equiparar l'acció protectora a l'aportació contributiva.

- Millora dels mecanismes de recaptació i gestió: combatre el frau i incrementar l'eficiència del sistema.

- Derogar la normativa aprovada pel Partit Popular, que pretén impedir als governs autonòmics establir complements a les pensions per tal de millorar-ne la seva capacitat adquisitiva i

compensar el cost diferencial de vida que algunes societats com la catalana han de fer front.

- Establir els mecanismes adients per garantir que les prestacions socials tinguin el mateix poder adquisitiu real en cadascuna de les comunitats autònomes.
- Incrementar les pensions més baixes (contributives i no contributives) amb l'objectiu que cap d'aquestes siguin inferiors al Salari Mínim Interprofessional.
- Equiparar fiscalment les pensions d'orfenesa amb les anualitats per aliments i rebaixar la pressió fiscal de les pensions de viduïtat dels pensionistes "joves".
- Avançar cap a l'establiment d'una caixa catalana de la Seguretat Social, ja sigui a través de reformes legals, ja sigui amb mesures que suposin de facto aquest establiment, per tal de finançar aquest sistema català de prestacions socials.
- Ampliar les dotacions pressupostàries en les funcions de benestar social: sanitat, ensenyament, prestacions socials, accés a l'habitatge... fins arribar a les mitjanes europees.
- Reformar l'actual sistema tributari per tal de garantir els recursos suficients al sector públic per desenvolupar la seva activitat i per assegurar la cohesió social, tot convertint-lo en un instrument efectiu de política econòmica, a través de:
 - Assegurar la progressivitat del sistema fiscal.
 - Incrementar la lluita contra el frau i l'evasió fiscal de les grans fortunes.
 - Introducció de desgravacions o descomptes fiscals per protegir a les famílies, les rendes més baixes i els col·lectius més desprotegits.
 - Equiparar la Renda Mínima d'Inserció al 80% del Salari Mínim Interprofessional, actualitzat amb el diferencial d'inflació a Catalunya.

1.2. INDÚSTRIA

1.2.1. Foment de la recerca i el desenvolupament

- Fomentar l'ús dels recursos de les universitats per

part de les empreses, abaratint-ne el cost, divulgant-ne les seves capacitats i simplificant els procediments administratius per a les empreses que desitgin comptar amb aquesta col·laboració.

- Perseguir de forma ràpida i eficaç la còpia i la utilització fraudulenta de l'esforç dels altres, mitjançant la reforma de la Llei de la Propietat Industrial, per tal que garanteixi efectivament la protecció dels recursos emprats per les empreses en R+D+I, i facilitar i potenciar els processos de patent.
- Simplificar els tràmits burocràtics per a l'obtenció de subvencions a l'R+D+I, posant-lo a l'abast de totes les empreses amb quelcom a desenvolupar, incloent-hi les PIMES.
- Incrementar les ajudes fiscals a les empreses que dediquen esforços a l'R+D+I i a la innovació:
 - Exempció de l'ITP a les ampliacions de capital destinades a incrementar l'activitat d'R+D+I o innovació.
 - Increment de les bonificacions en l'impost sobre beneficis en funció de les inversions i despeses realitzades en aquest àmbit.
 - Possibilitat d'amortitzar acceleradament els béns d'inversió adquirits per dedicar-los totalment o parcialment a la recerca o innovació.
 - Reduccions a les quotes de la Seguretat Social per al personal contractat per dedicar-lo a tasques de recerca o innovació.
- Assegurar la correcta aplicació dels fons esmerçats en les subvencions, mitjançant un seguiment estret dels treballs realitzats i dels resultats obtinguts, amb penalitzacions disuasòries per als mals usos detectats.
- Ampliar la dotació de fons per a l'R+D+I fins a nivells europeus en relació al PIB.
- Millorar els procediments de retorn de les subvencions atorgades en els casos d'èxit, fent que siguin més favorables per a les empreses.
- Traspàs dels fons i les polítiques actives i passives del CDTI al CIDEM.

1.2.2. Infraestructura de la qualitat

- L'actual infraestructura de la qualitat contempla ENAC com a única entitat d'acreditació d'àmbit

estatal, així com només reconeix a AENOR la capacitat normativa en matèria de qualitat.

- Es promourà la creació d'una entitat d'acreditació auspiciada i tutelada pel Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya. Aquesta entitat i ENAC tindran reconeixement mutu i automàtic pel que fa a les acreditacions que emetin.

1.2.3. Foment del comerç exterior

- Facilitar a les empreses que puguin desenvolupar productes de valor afegit, ajudant a programes d'investigació i desenvolupament de processos productius, perquè les empreses puguin produir productes tecnològics o de valor afegit al nostre territori i productes de menor valor als mercats emergents.
- Afavorir l'ús d'Internet per baixar els costos de comunicació amb l'exterior i afavorir la implantació de sistemes de xarxa telefònica i Internet de qualitat.
- Major deducció del gravamen del retorn de beneficis obtinguts a l'exterior, donant una fiscalitat excepcional a aquest capital.
- Bonificacions en l'impost sobre beneficis en funció de les inversions i despeses realitzades en l'àmbit de l'externalització.
- Subvencionar fiscalment les inversions i despeses en la recerca de nous mercats exteriors, a través de l'exempció de l'ITP a les ampliacions de capital i a les fusions i absorcions d'empreses destinades a la implantació de les indústries a països tercers, sempre que d'aquesta acció no se'n desprengui el trasllat de les unitats productives a l'estranger.
- Possibilitat d'amortitzar acceleradament els béns d'inversió adquirits per dedicar-los a l'obertura de mercats exteriors.
- Reduccions de les quotes de l'SS per al personal contractat per dedicar-ho a aquestes tasques.
- Exempció d'impostos per la transmissió d'accions en primera o segona generació directa, per tal de rejuvenir els òrgans de direcció de les empreses.
- Traspàs dels fons i de les polítiques actives i passives de l'ICEX al COPCA. Aquest traspàs ha d'anar acompanyat de l'atribució directa del pressupost de l'ICEX al COPCA, en funció del percentatge de

negoci exterior de les empreses catalanes vers el percentatge total de negoci exterior de tot l'Estat espanyol.

1.3. POLÍTICA ENERGÈTICA

1.3.1. Competències de la Generalitat de Catalunya

La Generalitat de Catalunya ha de ser l'administració competent en tots els aspectes relacionats amb la regulació tècnica i econòmica de les activitats de distribució de gas canalitzat i energia elèctrica. Això comportarà la competència a l'hora de fixar les tarifes d'accés o peatges a les xarxes de distribució i, per tant, de retribuir aquestes activitats a Catalunya, resoldre litigis en relació a l'accés de tercers a les xarxes de distribució a Catalunya i establir els requeriments en matèria de qualitat del servei relacionats amb les xarxes de distribució i els drets del consumidor. Per tal d'assegurar les necessitats futures d'energia del país, caldrà agilitzar els procediments de planificació de les xarxes bàsiques a escala peninsular, i de manera que el Ministeri d'Economia i els gestors tècnics dels sistemes (REE i Enagás) hi incorporin l'opinió de les comunitats autònomes en general i de la Generalitat de Catalunya en particular.

1.3.2. Producció i distribució d'energia elèctrica

- Culminar el procés de liberalització del mercat elèctric.
- Posar tota la xarxa de distribució, tant en alta com en baixa tensió, sota el control d'una entitat autònoma de les companyies operadores, per tal de fer efectiu el dret dels consumidors a contractar realment amb qui vulguin, sense traves tècniques o econòmiques a causa dels costos d'estesa de línies. Aquesta entitat podria estar formada per les pròpies companyies operadores que pagarien per l'ús de la xarxa en funció dels abonats que tinguessin i dels consums d'aquests abonats.
- Procurar l'anul·lació o la suspensió de l'abonament de l'anomenat Cànon Energètic, en tant que significa compensar a les companyies pels beneficis que tenien quan estaven en situació de monopoli.
- Establir un sistema de control sobre les empreses productores i distribuïdores a l'estil dels WACHT-DOGS anglesos (això podria fer-se extensiu a totes les empreses privades que gestionen o presten serveis públics).

1.3.3. Nous Hidrocarburs

Tal com passa en el cas d'altres energies renovables com la solar o l'eòlica, cal un suport econòmic per tal que els biocombustibles puguin entrar en el mercat. En el cas de l'energia eòlica hi ha les primes a la producció d'energia elèctrica i, en el cas dels biocombustibles, l'exempció d'aplicar l'impost d'hidrocarburs. Potser no caldria prendre aquestes mesures de suport si els preus dels diferents productes energètics reflectissin tots els costos relacionats amb l'ús que se'n fa.

La generació elèctrica amb biogàs té uns costos superiors als dels altres sistemes de generació d'electricitat, però contribueix de manera molt important a reduir l'impacte ambiental associat a la ramaderia o al tractament d'aigües residuals.

Les accions per aconseguir introduir biocarburants se centraran en els següents punts:

- L'ús de derivats de l'etanol com l'ETBE (etil t-butil èter), de manera que l'any 2010, totes les benzines incorporin un 6% de mitjana (en volum) d'aquest producte, en substitució dels additius actuals (com el metil t-butil èter o MTBE).

- Utilització de l'èster metílic en substitució del gasoil d'automoció, en flotes captives de transport públic i amb un percentatge minoritari (de la barreja o mescla) per a la resta de sectors (turismes privats, camions, etc.).

1.3.4. Energia Nuclear

- Abandonar la creació de noves centrals nuclears o l'ampliació del termini de vida de les centrals nuclears actualment en funcionament (Ascó 1, Ascó 2 i Vandellòs 2).

- Reforçar les tasques de supervisió i control del compliment dels protocols de seguretat i protecció radiològica, i del pla d'emergència, per tal d'evitar que l'objectiu del màxim benefici posi en perill les instal·lacions o la seguretat i salut de les persones a dintre i fora de les centrals nuclears. En aquest sentit proposarem específicament:

– Incrementar les tasques dels organismes de control i inspecció, centrant-les en la inspecció de camp i aleatòria sobre els mecanismes i procediments de seguretat .

– Convertir les sancions pecuniàries a les infraccions en matèria de seguretat, en veritables

eines disuasòries respecte a les males pràctiques.

- Realitzar els estudis necessaris per determinar els terminis per substituir les fonts energètiques nuclears per fonts d'energia tèrmica de cicle combinat, energies renovables alternatives i el foment de la cogeneració, tenint en compte també el període de desmantellament de les centrals nuclears i els riscos que comporta.

- Fer balanç de l'energia elèctrica importada de França (Estat nuclear per excel·lència), i retirar el gravamen de moratòria nuclear sobre aquests kWh.

- Crear una comissió, amb experts depenents de la Generalitat de Catalunya, de supervisió de les centrals nuclears franceses, catalanes i espanyoles, que poden influir sobre Catalunya en cas d'accident nuclear a través de la Unió Europea.

1.3.5. Energies alternatives

- Transferència a la Generalitat de totes les competències en matèria d'energies alternatives i de cogeneració.

- Establir per llei la obligatorietat que les empreses distribuïdores adquireixin l'energia sobrant generada pels seus abonats a preus i condicions similars a les que elles apliquen.

- Incrementar les ajudes fiscals a les empreses que inverteixin en la co-generació o la utilització d'energies alternatives (solar, eòlica, marina, el compostatge, etc.).

1.4. SOCIETAT DEL CONEIXEMENT

1.4.1. Per un mercat català de telecomunicacions

Una de les múltiples mancances en infraestructures que ha patit Catalunya en els últims anys es concreta en les telecomunicacions de banda ampla. Dels plans que es feien a mitjan dels anys 90 sobre el desplegament de la fibra, només s'ha acomplert en una petita part. D'una banda, degut a l'enfonsament del model de negoci dels operadors de cable que ho havien de suportar i, de l'altra, per una qüestionable política de privatitzacions portada a part per l'anterior govern. La conseqüència és que hores d'ara la nostra banda ampla és, i serà per força temps, l'ADSL.

1.4.2. Suport als operadors catalans

D'altra banda, s'han desenvolupat enormement tecnologies digitals en l'àmbit de les comunicacions mòbils (GSM, GPRS, UMTS). A Catalunya, no hem pogut fer res pel que fa a l'adequació dels serveis dels operadors a les necessitats de Catalunya. Avui dia només un fabricant de telèfons mòbils incorpora menús en català, i els nous serveis d'informació dels operadors via SMS, WAP o altres noves tecnologies ignoren completament la nostra llengua. La cobertura del territori depèn del negoci dels operadors i la força de la nostra administració és inexistent. La inversió en I+D de tots aquests operadors a Catalunya és igualment inexistent.

1.4.3. Funció reguladora de la Generalitat de Catalunya

- Cal reclamar les funcions que fins ara està assolint la CMT ("Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones), com a ens regulador del mercat; la DGTel (Dirección General de Telecomunicaciones), com a ens planificador i d'inspecció; i, finalment, la molt recentment creada "Agencia Estatal de Radiocomunicaciones", que teòricament ha d'ordenar l'espectre radioelèctric.
- Demanar l'ampliació de les competències normatives i executives de la Generalitat i procedir la modificació de la Llei 42/1995, de les telecomunicacions per cable, la Llei 12/1997, de la liberalització de les telecomunicacions i la Llei 11/1998, general de telecomunicacions, i normativa complementària.

1.4.4. Altres mesures

- Redacció d'una nova llei d'infraestructures de telecomunicació, que:
 - Delimiti les competències de les diverses administracions per tal d'aconseguir la plena capacitat legislativa en telecomunicacions.
 - Inclou l'obligatorietat d'un capítol específic de telecomunicacions als plans d'ordenació urbanística autonòmics i municipals, i la disposició d'un registre exacte dels traçats de les infraestructures.
 - Inclou ordenances-tipus en matèria d'infraestructures ràdio, de l'ocupació de l'espai públic i compartició d'infraestructures.
- Exigir a l'Estat espanyol la descentralització de la

política d'R+D, actualment definida des de l'Estat amb el "Plan Nacional de Investigación Científica, Desarrollo e Innovación Tecnológica". Des de l'aprovació de l'Estatut, si exceptuem la recerca agrària, no s'ha produït cap traspàs dels recursos de recerca.

- Obtenir el domini .CT, inclusió de Catalunya com a país reconegut dins de la norma ISO-3166.
- Eliminació total de les barreres tecnològiques que puguin dificultar l'accés a la Societat de la Informació a cap sector de la població, tot incentivant la recerca i el desenvolupament d'eines que facin el programari accessible per a tothom.
- Establir l'obligació dels operadors de reinvertir part dels beneficis que obtenen a Catalunya en I+D a Catalunya i al desenvolupament de productes i continguts específics pel mercat català.
- Aconseguir un representant català a la COCOM (Comunicacions Comitè), on tots els països de la UE hi poden tenir representants.
- Sol·licitar per a Catalunya la nova seu de la Seguretat Informàtica de la UE.
- Modificació de l'LSSICE i altres lleis, per assegurar les llibertats democràtiques.
- Cal que el govern de l'Estat vetlli per la traducció al català del programari i la seva distribució en uns terminis similars als que es presenta en castellà.
- És necessari la reducció dels costos actuals de connexió a Internet.

1.4.4. Audiovisual

- Traspàs de tot el control sobre llicències de televisió en els diversos formats (analògica, digital, plataformes digitals...) a Catalunya, creant un espai audiovisual català, per tal de recolzar eficaçment la cultura catalana, així com la indústria catalana de l'audiovisual.
- Preveure i fomentar, amb càrrec als pressupostos de l'Estat, la producció de pel·lícules, documentals en les quatre llengües existents a l'Estat o doblats a aquestes llengües, i en totes les manifestacions culturals en general (teatre, món editorial, música, vídeo, publicitat).
- Aposta decidida per la Televisió Digital Terrestre per potenciar el català, la indústria de continguts i

fabricants d'equips que, en gran mesura, són a Catalunya.

Cal, doncs, actuar en dues línies:

- Regularització de les emissores de TV locals i la seva reubicació dins l'espectre, de manera que puguin emetre sense que interfereixin amb les altres emissores, i no fer la migració fins que les altres TV emetin, o bé el parc de receptors digitals sigui prou gran.
- Demanar al Ministerio la modificació del Plan Técnico de manera que la Generalitat disposi de tots els MUX possible.

1.5. COMERÇ, CONSUM I TURISME

1.5.1. Fomentar un model comercial actiu i competitiu

- Avançar cap a la limitació de la quota comercial dels grans grups econòmics, garantint la competència real dins del món del comerç, en benefici del propi comerç i del consumidor, extremant les mesures de control del grau de concentració empresarial en el sector.
- Limitar, pel que fa a horaris comercials a Catalunya, la jornada màxima a 72 hores d'obertura al públic per tot tipus d'establiments, i l'obertura durant 8 dies festius com a màxim, limitat al període de Nadal-Reis i els primers diumenges de rebaixes), amb una política activa de preservació de les competències del govern de Catalunya en aquesta matèria i d'oposició a les mesures falsament liberalitzadores que s'impulsin des del govern de l'Estat.
- Impulsar la reforma legislativa corresponent pel que fa a la limitació dels abusos bancaris i manca de transparència sobre les comissions cobrades al comerç, el turisme i la restauració, per l'ús de les targetes de crèdit per part dels consumidors.
- Sensibilitzar el món del comerç sobre les qüestions relacionades amb el medi ambient, la formació i la seva contribució com a generadors socials d'opinió.
- Promoure iniciatives de comerç just, garantint la transparència de la seva gestió i els seus objectius d'ètica i justícia social. Promoure i garantir un

comerç exterior basat en el respecte i l'equiparació dels drets socials dels treballadors/res.

1.5.2. Millorar la protecció dels consumidors

- Nova formulació de l'arbitratge de consum de tal manera que Catalunya tingui la competència exclusiva sobre el sistema d'Arbitratge de Consum sobre el qual es vol dotar, i una nova reformulació de l'Institut Nacional de Consumo, que reflecteixi la realitat plural de l'Estat espanyol, i es configuri simplement com un veritable òrgan de trobada i debat dels responsables de les comunitats autònomes.

1.5.3. Promoure activitats turístiques de qualitat i amb alt valor afegit

- Impulsar la tasca de l'agència Catalana de Turisme en la promoció directa en els mercats emissors dels aspectes que identifiquen i individualitzen la marca turística Catalunya i, en particular, les accions adreçades a incrementar el potencial dels elements patrimonials, culturals i històrics propis de Catalunya, sense limitacions, interferències ni distorsions a la difusió de la nostra pròpia identitat nacional a tot el món.
- Ampliar la implicació financera des del govern estatal de les tasques de promoció i comercialització, donant suport a les iniciatives locals públiques i privades, garantint sempre l'exactitud i el respecte a la realitat nacional i territorial del nostre país en la seva promoció turística, tant en la promoció interior com en l'exterior. Observació i respecte per part del govern estatal dels criteris i continguts promocionals establerts des de l'agència de Turisme de Catalunya.
- Establir una línia pressupostària específicament destinada a facilitar la conversió en recurs turístic d'elements significatius del patrimoni històric i artístic de Catalunya.
- Dissolució de l'empresa estatal Paradores SA. Traspàs al govern de Catalunya de la titularitat i de totes les competències sobre els paradors situats en territori català (Aiguablava, Cardona, Vic-Sau, Arties, Seu d'Urgell, Vielha i Tortosa).
- Resoldre el finançament dels municipis turístics mitjançant la creació d'un instrument fiscal específic, de caràcter finalista, el fet imposable del qual estaria vinculat a l'estada dels turistes, amb l'objectiu de fer front a les despeses derivades de la promoció del conjunt de la marca Catalunya i les

de manteniment de la qualitat territorial de les demarcacions.

- Incentivar especialment el turisme de qualitat, entès no com a sinònim de turisme d'alt standing, sinó de qualitat en el turisme.
- Trobar mecanismes de coordinació eficaços entre les àrees de govern interrelacionades amb l'activitat turística, com el medi ambient, cultura, obres públiques i infraestructures, transport, comerç i treball.
- Millorar les infraestructures, especialment en comarques en què l'impacte turístic de temporada genera unes oscil·lacions importants de la població durant un curt període de temps. Realitzar actuacions concretes que facilitin la mobilitat generada pel turisme, especialment en l'àmbit de la senyalització, i n'impulsin un model més racional. Dotar de nous i millors serveis el conjunt del territori: infraestructures, comunicacions, senyalització, accessibilitat, xarxa viària i mobilitat. Tenir una especial cura en desenvolupar una política de transport públic que també pugui donar servei al turisme.
- Treballar per aconseguir una major desestacionalització més gran del turisme i un allargament de la temporada, que eviti el col·lapse de les infraestructures, el mal servei i el personal poc qualificat.
- És imprescindible seguir el procés de modernització dels equipaments turístics actuals, a través de plans de qualitat, aplicant de manera rigorosa els criteris de qualificació dels centres turístics.

1.6. SECTOR PRIMARI

1.6.1. Reconèixer l'especificitat de l'activitat agrària

- Regionalització de les ajudes de la PAC.
- Ordenar l'activitat ramadera intensiva amb criteris de sostenibilitat i territorialitat.
- Assegurar la transferència tecnològica.
- Promoure l'agroturisme.
- Diversificar l'activitat agrària potenciant els productes tradicionals.
- Aplicar una fiscalitat diferenciada adaptada al sector agrari català.

1.6.2. Produir aliments de qualitat

- Garantir la traçabilitat dels aliments.
- Diversificar i consolidar la indústria agroalimentària.
- Promoure les produccions de qualitat, ecològiques i tradicionals.
- Organitzar interprofessionals que agrupin tots els agents de producció, comercialització i distribució.

1.6.3. Equilibri territorial

- Reconeixement de la multifuncionalitat agrària.
- Dotar de les infraestructures agràries necessàries pel desenvolupament de l'activitat agrària.
- Accés real a les noves tecnologies en el món rural.

1.6.4. Política agrària

- Accés directe a les institucions europees.
- Revisió de les lleis espanyoles que afecten les competències catalanes en el sector agrari.

1.7. TREBALL

1.7.1. Revalorització del Salari Mínim Interprofessional

- Revalorització de l'actual valor de l'SMI i dels seus criteris d'establiment i revisió. Finalment, doncs, l'objectiu que cal assolir és el d'un SMI en termes nets equivalent al 60% del salari mitjà net de l'Estat espanyol, segons la quantitat resultant de les successives actualitzacions de l'enquesta de conjunta salarial publicada per l'INE, tal i com recomana la Carta Social Europea. Això amb independència que aquesta quantitat pugui veure's incrementada tant per la revisió anual en base a l'IPC previst, com per l'aplicació de la resta de criteris de l'art. 27.1. El criteri de la Carta Social Europea ha d'afegir-se, doncs, com un punt més, a tota la resta. Ocupació plena i de qualitat.

1.7.2. Una ocupació plena i de qualitat

- Avançar en la configuració d'un autèntic Estat del benestar: amb un nivell de taxa de població activa similar als estats nòrdics, garantint la conciliació

de la vida laboral i familiar, la reserva del lloc de treball durant tres anys, baixes més llargues per paternitat i maternitat, llars d'infants públiques que cobreixin tota la demanda possible, una oferta d'habitatge de lloguer social que faciliti l' emancipació juvenil.

- Elaboració de la Llei d'Agrupament de les Polítiques Actives d'Ocupació.

Σ Promoure un pla de xoc (2003-2007) que redueixi anualment en un 4% la temporalitat, rotació i precarietat en l'ocupació situant-se d'aquesta manera als nivells de la mitjana de la UE.

- Implantació de mesures de caràcter polític que afrontin i regulin les conseqüències que suposen les deslocalitzacions de centres productius, articular condicionants de tipus administratiu, com ara:

- Condicionar la possibilitat d'accedir a determinats tipus de subvencions públiques quan una empresa multinacional s'instal·la a l'Estat espanyol al fet que aportí determinats avals.

- Obligar a retornar les quantitats equivalents als diners públics de les quals ha estat beneficiària, en el moment que decideixi traslladar la producció a un altre Estat.

- Configurar un marc laboral autonòmic, mitjançant l'impuls de la modificació de la normativa estatal per tal d'obtenir competències en:
- Legislació laboral (models de contractació, fixació de prestacions...). Independentment a això, integrar tota la normativa laboral i social ja existent a Catalunya, per tal de donar una visió de conjunt i evitar l'actual dispersió.
- Seguretat Social: mútues d'accidents de treball i malalties professionals, inspecció de Treball i Seguretat Social, inscripció d'empreses, afiliació i altes i baixes de la Seguretat Social.
- Funció Pública: capacitat legislativa plena a l'àmbit de la Funció Pública autonòmica. En aquests moments, el Congrés dels Diputats tramita l'Estatut Bàsic de la Funció Pública de l'Estat que buida del tot la capacitat legislativa dels governs autonòmics. Això permetria elaborar un Estatut de la Funció Pública autonòmic que vertebrés i cohesionés el territori amb unes Administracions Públiques eficients i al servei de les persones.
- Transferències en matèria de treball: polítiques

passives d'ocupació, capitalització de l'atur, formació continuada (FORCEM), fons de garantia salarial (FOGASA), permís de treball per a immigrants.

- Transferència de les funcions de la Seguretat Social: INSS, jubilació, baixa per malaltia, incapacitats, viduïtat, orfenesa, maternitat.
- Formació Professional i homologació de titulacions acadèmiques.
- Reclamar les competències per fixar els calendaris laborals a les CA.
- Creació dels Cossos d'inspectors sociolaborals autonòmics allà on es desenvolupen competències sancionadores, amb el traspàs de competències d'Inspecció.

1.7.3. Conciliació de la vida laboral i la personal

- Impulsar, en l'àmbit legislatiu estatal, la revisió del permís de maternitat i incorporar un permís addicional i exclusiu de paternitat de 4 setmanes (en cas de progenitors sols, es podria acumular a les 16 setmanes actuals).
- Introduir un sistema de prestació temporal i flexible d'ajudes econòmiques i dies de permís subvencionats, totalment o parcialment, perquè les treballadores i els treballadors puguin tenir cura de persones depenents, evitant que el cost social de la conciliació reverteixi exclusivament en les empreses.
- Incentivar, incloent-hi l'ajut econòmic públic, l'adopció dels mecanismes bàsics de compatibilització d'horaris laborals i vida familiar als convenis col·lectius del sector privat:
- Còmputos anuals dels horaris de treball.
- Treball estable a temps parcial, reversible si s'escau.
- Guarderies infantils laborals.
- Incorporar la figura dels "Pactes del Temps" com a marc, d'àmbit territorial variable, on les administracions i els agents econòmics i socials puguin pactar i coordinar els horaris de diferents serveis públics i privats i adaptar els horaris escolars i laborals a la necessària conciliació de la vida familiar i laboral.
- Potenciació de la creació de places públiques d'escola bressol.

- Dotar un programa públic de serveis d'ajut domiciliari, en connexió amb els programes de nous jacobiments d'ocupació, per tal d'incrementar, en quatre anys, el nombre de beneficiaris.
- Millorar el tractament fiscal de les rendes del treball per a les famílies amb persones a càrrec.
- Facilitar el reingrés a la vida activa remunerada de les dones després d'una llarga absència, en especial d'aquelles que, per qualsevol raó, hagin d'assumir la responsabilitat de la seva unitat familiar en primera persona o en exclusiva, combinant ajuts econòmics directes per a la seva contractació i formació.
- Flexibilització dels horaris d'estudis, per tal que l'alumnat pugui compaginar formació i treball, o formació i situacions personals.

1.7.4. Captació exterior de capital humà

- Establir els mecanismes de coordinació interadministrativa necessaris i eficients per tal de garantir una correcta política de captació, acollida i integració de la població immigrada.
- Desenvolupar una política activa de recuperació i captació de mà d'obra mitjançant:

- El retorn de l'emigració d'universitaris i la captació d'universitaris i professionals d'altres països, que passa per una major inversió en R+D per situar-se a nivells europeus i per incorporar l'anglès com a llengua en els cicles superiors universitaris.

- Potenciar la xarxa d'oficines de contractació en origen de titularitat dels diferents governs autonòmics.

- Fer més àgil el procés d'obtenció de papers per als immigrants que ja disposen d'ofertes laborals. La simplificació de tràmits s'ha de practicar a partir del coneixement de quanta gent estem en condicions d'assegurar unes condicions de vida digna. Això implica la modificació del marc legal i la realització d'un estudi de les capacitats i de les necessitats d'absorció.

- Avançar en la línia d'experiències europees de concessió de permisos temporals de recerca de treball.
- Actuacions inspectores de l'Administració per garantir les condicions de dignitat i reconeixement de drets. Agilització de la inspecció de treball, per controlar l'ocupació clandestina. Facilitar un model de contractació lleugera per al sector de serveis personals per facilitar l'aflorament d'aquest treball ocult.

1.7.5. Desconcentració de les mesures de protecció social

- Restabliment de l'exercici de competències per part de les comunitats autònomes en relació al complement de pensions, prestacions no contributives i assistencials, amb extensió a possibles complements autonòmics a la prestació d'atur.
- Donar compliment efectiu a l'exercici de totes les competències executives autonòmiques en relació als plans i fons de pensions que són titularitat de la Generalitat de Catalunya, i que han de ser considerades matèria de Seguretat Social.

1.7.6. Treballadors autònoms

- Instaurar mesures de suport financer a emprenedors.
- Dotar de formació específica als autònoms en matèria de prevenció i donar participació a les associacions d'autònoms en les mesures de prevenció.
- Creació d'un fons per insolvències per a treballadors autònoms pels impagaments.
- Instaurar mesures per combatre la morositat.
- Foment d'assegurances de caució amotllades a les necessitats dels petits autònoms per afrontar amb menor risc la responsabilitat patrimonial personal.
- Creació d'un fons d'atur per a treballadors autònoms per a determinades situacions especials.

2. TERRITORI I SOSTENIBILITAT

2.1. INFRAESTRUCTURES, COMUNICACIONS I HABITATGE

2.1.1. Infraestructures i comunicacions

- Increment de la inversió de l'Estat seguint com a criteri bàsic, a l'hora de repartir la inversió pública, l'assoliment d'una vertadera igualació de la inversió per càpita (iguals recursos per habitant), però afegint factors correctors que permetin recuperar el deute històric que té l'Estat vers Catalunya.
- Canvi de la concepció radial de l'Estat en la inversió en infraestructures, que incorpori el reconeixement de l'Eix mediterrani com a motor del desenvolupament econòmic del sud d'Europa.
- La inversió en infraestructures de l'Estat a Catalunya es fixarà amb tendència a equiparar-se al percentatge del PIB, tenint en compte la compensació apropiada pels dèficits acumulats. Aquest còmput es realitzarà amb caràcter plurianual i es crearà una comissió integrada pels representants dels tres nivells d'administració. La comissió, que estarà presidida per la Generalitat, programarà la inversió d'infraestructures de Catalunya (incloent les infraestructures de transport i comunicacions, de telecomunicacions i la inversió en I+D) i vetllarà pel compliment d'aquest acord.
- Implementar fórmules de participació del capital privat en la construcció d'infraestructures.
- Impulsar la delegació a Catalunya de la gestió completa d'infraestructures portuàries, aeroportuàries i del sistema ferroviari regional i de rodalies. Derogació de les lleis vigents en matèria de ports i infraestructures ferroviàries.
- Exigir la inversió de l'Estat per garantir el correcte funcionament dels serveis de rodalies, avui col·lapsats, establint els mecanismes per l'augment dels parcs, freqüència, vigilància i seguretat i confort i netedat.
- Tracte just i equitatiu de la inversió de l'Estat a l'aeroport de Barcelona, en relació a la inversió de l'aeroport de Madrid.
- Traspàs a la Generalitat de Catalunya dels elements necessaris (inspectors, duaners, etc.) per millorar la competitivitat de Barcelona com a aeroport internacional de mercaderies.
- Impulsar l'articulació del front portuari València-Tarragona-Barcelona.
- Construcció d'una via fèrria de mercaderies d'ample europeu que els interconnecti amb la frontera francesa.
- Acabament de les obres pendents de la xarxa viària de l'Estat: desdoblament dels trams Cervera-Igualada i Tordera-La Jonquera a la N-II, acabament de l'Eix Pirinenc, desdoblament total de l'N-340, entre d'altres actuacions.
- Traspàs dels recursos previstos per l'Estat pel que fa al desdoblament de l'Eix Transversal, per un import superior als 125 milions d'euros, corresponent al programa de vies de gran capacitat.
- Reclamar per a Catalunya una part dels ingressos provinents de la privatització d'empreses públiques estatals que estiguin operant a Catalunya. Aquesta part hauria de ser proporcional al percentatge d'ingressos assolits per l'empresa a Catalunya.
- Elaborar un Programa de rescat dels peatges de les autopistes, d'acord amb els següents paràmetres:
 - Rescat de les concessions d'autopistes amb expropiacions i indemnitzacions a les empreses. Els darrers estudis xifren el rescat de la totalitat de les autopistes catalanes entre els 3.200 i els 7.700 milions d'euros. En tot cas, una xifra inferior al dèficit fiscal d'un any de Catalunya (9.500 milions).
 - Eliminació dels peatges financers i establiment, si es considera oportú, de peatges tous allà on sigui necessari, amb objectius únicament de control i regulació del trànsit, mediambientals i/o de manteniment.
 - Homogeneïtzació del cost del km de via ràpida a tot el territori català, ja sigui amb el mecanisme del peatge tou, via pressupostos o d'altres modalitats.
 - Estudiar la possibilitat de rescatar aquelles

concessions d'autopistes que hagin trencat l'equilibri econòmic i financer, aprovat en el seu Pla Econòmic i Financer (PEF), assolint un volum de beneficis superior al previst. Actualment si una concessionària veu reduïts els seus beneficis respecte els fixats en el seu PEF, ja sigui perquè ha d'assumir costos no previstos, bé sigui perquè l'administració fixa uns peatges massa reduïts, aquesta administració l'ha de compensar (econòmicament o allargant la concessió). De manera anàloga, s'hauria d'aplicar aquest criteri quan les concessionàries obtinguin uns beneficis superiors als establerts. L'exemple més clar és el d'ACESA, la qual va aconseguir allargar la seva concessió cinc anys per compensar la reducció d'ingressos que tindria quan va acceptar, el 1998, la reducció de determinats peatges. Doncs bé, des del 1999 al 2001, ACESA va ingressar 28.000 milions de pessetes més que les que fixava el seu PEF, i es calculava que en els següents cinc anys aquesta desviació podia superar els 70.000 milions.

- El finançament d'aquest rescat, cas que finalment s'hagués d'optar per la compensació financera a les empreses i no millorés el sistema de finançament autonòmic actual, hauria de venir de dues fonts: el fons de rescat (constituït, fonamentalment, per la recaptació dels impostos que paguen les empreses), o bé amb una emissió de deute específic (el qual podria ser retornat amb poc temps, mantenint un cert període els peatges).

- Constitució d'un ens mixt Generalitat-empreses concessionàries encarregat de gestionar la totalitat de les autopistes catalanes, per tal d'assegurar una política de peatges homogènia.

2.1.2. Habitatge

El paper de l'administració estatal es limita a l'elaboració de plans d'habitatge, que condicionen, però, les competències normatives i financeres de les comunitats autònomes.

Els ajuts públics aprovats per l'Estat són clarament insuficients i no s'adapten als preus reals del mercat. Aquesta situació contrasta amb el ritme accelerat de construcció del mercat privat, que provoca de forma artificial un augment de preus i genera habitatges que no es destinen a la primera ocupació sinó a l'estalvi i l'especulació.

Respecte a la política de sòl es proposa:

- Modificació de la política de sòl impulsada pel PP.

- Concertació amb les administracions, per tal que l'oferta del sòl urbanitzable sigui suficient per evitar especulacions i ben situada per fomentar creixements de ciutats compactes.

- Foment de les ocupacions de sòl amb tipologies menys consumidores d'espai, en contraposició d'adossats i unifamiliars.

- Inventari del sòl públic d'administracions i empreses públiques, actualment inutilitzat o subutilitzat, de cara a endegar un programa de racionalització d'usos i programació d'urbanització i sortida al mercat.

Respecte a la política d'habitatge es proposa:

- Derogació dels plans estatals d'habitatge.

- Presa de les decisions marc consensuades en l'àmbit de la conferència sectorial de comunitats autònomes.

- Traspàs del finançament estatal a les comunitats autònomes, eliminant el seu caràcter finalista actual.

- Inversió del 2% del Producte Interior Brut de l'Estat espanyol en actuacions relacionades amb les necessitats socials d'habitatge, aproximant-se a altres països europeus.

- Increment de l'habitatge social destinat al lloguer.

- Reforma de la Llei d'Arrendaments Urbans, incorporant un major nivell de protecció social.

2.2. POLÍTICA AMBIENTAL

2.2.1. El medi ambient, dret fonamental

• Incloure, en una propera modificació del text de la Constitució espanyola, el dret al medi ambient com a dret fonamental de la ciutadania.

• Derogació de totes les disposicions del govern espanyol que laminen les competències reconegudes als governs autònoms en matèria de planificació territorial, ambiental i energètica.

• Retirar qualsevol recurs d'inconstitucionalitat inter-

posat pel govern de l'Estat contra qualsevol decisió sobirana dels parlaments autònoms catalans.

- Realitzar els canvis legislatius necessaris per atorgar als governs autònoms l'autoritat última en la decisió del traçat de les infraestructures.
- Elaborar una nova Llei de Declaració d'Impacte Ambiental, amb la transposició de les recomanacions de la Unió Europea en aquesta matèria, amb especial atenció a les grans obres d'infraestructures.

2.2.3. Per una nova cultura de l'aigua

- Traspàs de competències en disponibilitat i gestió dels recursos hídrics.
- Derogació de la Llei del PHN i substitució per una nova planificació estratègica, d'acord amb els principis de l'anomenada Nova Cultura de l'Aigua.
- Programa d'inversions estatals en la recuperació de rius, lleres i aqüífers, amb unes prioritats a nivell nacional: Llobregat, Tordera, Túria, Xúquer, Vinalopó i Segura; i en la recuperació i protecció de les zones humides (marjals, aiguamolls, albuferes i graus).
- Dur a terme un pla especial de recuperació de sediments al riu Ebre.
- Realitzar un estudi sobre la possible aplicació d'un cànon per a l'envasat comercial d'aigua de boca.
- Redactar i aprovar una llei de regulació del consum hídric al sector agrari, que estableixi pautes d'estalvi i programes de reconversió a sistemes de rec més eficient.
- Revisió dels aspectes legals de les concessions d'aigua i dels seus usos, de cara a la seva limitació i a la no comercialització dels drets sobre l'aigua.

2.2.4. Gestió energètica

- Establir les bases per a la constitució d'un subsistema elèctric que compregui el Principat i el País Valencià.
- Destinar els recursos humans i econòmics previstos per a l'ITER per a l'impuls en recerca i desenvolupament de tecnologies per a fonts renovables i netes d'energia i per a la promoció de fonts netes actuals.
- Pla estratègic i estructural de l'energia sostenible de les Illes Balears i Pitiüses, que contempli màxi-

mes inversions en estalvi, eficiència i fonts renovables d'energia, per convertir aquesta part de la nostra nació en autosuficient.

- Assolir plenes competències en la planificació energètica.
- Rebaixar la pressió fiscal sobre els hidrocarburs menys impactants sobre el medi.
- Reconeixement de l'exempció de la moratòria nuclear de la factura elèctrica en territori nuclearitzat (Catalunya, País Valencià i Franja de Ponent).
- Iniciar el procés per traspasar el control de la gran distribució a operadors independents de les grans companyies de generació.
- Introduir el tancament de les centrals nuclears en la planificació energètica dels propers anys.
- Obertura de les xarxes de distribució a l'energia provinent de microgeneració energètica a partir de fonts netes i renovables.
- Confecció d'un programa amb calendari per a la reducció de les emissions de diòxid de carboni i dels gasos que contribueixen a l'escalfament del planeta i al canvi climàtic.
- Descentralitzar la producció d'energia d'acord amb les possibilitats i disponibilitats dels recursos renovables que ofereix cada territori.
- Modificar la Llei/normes de l'Edificació per introduir els criteris bioclimàtics en totes les construccions.
- Programa d'inversió potent en recerca i desenvolupament de noves fonts alternatives i renovables d'energia. Extensió de les possibilitats de les piles d'hidrogen.
- Redactar una llei de finançament del transport públic que obligui l'Estat a fer-se responsable important de la despesa que representen els serveis de transport públic mantinguts fins ara per les autonomies i els ajuntaments.

2.2.5. Garantir la biodiversitat

- Traspàs de competències plenes en la gestió del litoral i protecció dels hàbitats marins.
- Pla especial de protecció dels alguers de la Mediterrània.

- Pla especial de protecció dels espais més ben conservats del litoral mediterrani.
- Declaració de l'Estat espanyol com a estat lliure de fusta il·legal, amb l'assumpció dels convenis internacionals signats sobre aquesta qüestió i les mesures efectives per a un control òptim.
- Assolir el traspàs de les plenes competències per a la declaració de totes les modalitats d'espais protegits reconegudes a nivell estatal i europeu.
- Potenciar la creació i la coordinació de grans espais protegits transfronterers, amb estratègies consensuades de gestió.
- Introduir exigències ambientals i de comerç just en els tractats comercials internacionals signats pel govern espanyol.
- Aprofundiment en les línies marcades per la Directiva Hàbitats amb la finalitat d'aconseguir que la xarxa Natura 2000 esdevingui una eina de protecció eficient i un canal de continuïtat de zones d'interès ecològic. Designar com a Zones Especials de Conservació i Zones d'Especial Protecció per a les Aus totes les zones proposades pels governs autònoms per donar efectivitat als espais Natura 2000 als Països Catalans. Traslladar aquests acords a la Unió Europea.
- Aplicació i seguiment dels convenis internacionals sobre protecció de les zones humides.
- Destinar els recursos necessaris perquè els parcs nacionals del nostre país, Aigüestortes i estany de Sant Maurici i l'arxipièlag de Cabrera, tinguin les dotacions econòmiques i humanes necessàries i els usos adequats per a la seva pervivència.
- Aplicació i seguiment efectiu dels convenis internacionals sobre la protecció i el tràfic d'espècies animals.
- Prohibició i control de la introducció d'espècies al·lòctones i foment de la reintroducció d'espècies animals extingides a Catalunya, sempre que sigui viable.
- Estendre el control sobre la comercialització de les espècies incloses en el conveni CITES.
- Compliment del que disposen tota la resta de convenis internacionals ratificats per l'Estat espanyol, especialment el de biodiversitat.
- Compliment estricte de les directives europees, especialment la d'aigües, la d'hàbitats i la d'aus.
- Incrementar les dotacions pressupostàries destinades a plans de recuperació d'espècies en perill.
- Aplicar criteris de sostenibilitat a la pesca marítima.
- Establir una moratòria de 5 anys en el conreu d'organismes manipulats genèticament, el seu alliberament al medi i la seva comercialització.

2.2.6. Política de residus. La lluita per la reducció d'envasos

- El traspàs de la capacitat normativa, recaptatòria i administrativa en la reducció d'envasos i residus d'envasos, eina bàsica per poder aplicar la directiva europea en aquesta qüestió.

3. POLÍTIQUES SOCIALS

3.1. SANITAT

3.1.1. Finançament de la sanitat

Cal una revisió acurada de l'Acord de Finançament de 2001, posant un èmfasi especial en tot allò que fa referència al finançament de la Sanitat catalana i a la situació de precarietat de recursos a la qual ens aboca l'esmentat acord. Cal revisar altres aspectes relacionats amb els recursos insuficients del nostre sistema sanitari, com ara el "Fondo de Cohesión Sanitaria" i les seves implicacions en el nostre dèficit.

3.1.2. Propietat dels centres hospitalaris de l'ICS i d'un centenar de CAPs

Reclamem que la Generalitat ostenti la propietat dels béns immobles on es troben ubicats els hospitals de tercer nivell de l'ICS (Vall d'Hebron, Bellvitge, Germans Trias) i d'altres hospitals comarcals del país de titularitat pública, deixant, d'aquesta manera, de pertànyer a la "Tesorería de la Seguridad Social", com fins ara. Fem extensiva aquesta petició de devolució a tots els CAPs que es troben en aquesta situació.

3.1.3. Rebutgem totes les ingerències competencials espanyoles derivades de les lleis homogeneïtzadores

Revisarem totes aquelles competències en matèria sanitària ja traspassades a la Generalitat de Catalunya, que siguin susceptibles de ser retornades a l'Estat espanyol en virtut de totes les lleis inspirades en l'esperit de la LOAPA. Ens oposarem, doncs, a la pèrdua de competències en Sanitat derivades de la "Ley de Cohesión y Calidad del Sistema Nacional de Salud" i de la "Ley de Ordenación de las Profesiones Sanitarias".

3.1.4. Assumpció de les competències en el camp de l'especialització mèdica i d'altres ciències de la salut

Exigirem de l'Estat el traspàs dels sistemes d'especialització de les professions relacionades amb les ciències de la salut (MIR, FIR, PIR) que, a hores d'ara, encara són planificades i executades com si les competències en Sanitat a Catalunya no fossin d'exclusiva titularitat nacional catalana.

3.1.5. Descentralització de la planificació de la investigació biomèdica a l'Estat espanyol

Exigirem competències plenes en Investigació Biomèdica per adequar-nos al potencial investigador específic del nostre país i pel paper prestigiador dels sistemes sanitaris que detenta una investigació rigorosa i de qualitat.

3.1.6. Normalització de la gestió de l'Hospital Clínic de Barcelona

Demanarem a l'administració sanitària espanyola que eixugui la part del deute contret que li pertoca, com a pas previ al traspàs de la gestió de l'Hospital Clínic a les administracions catalanes pertinents, amb l'objectiu de racionalitzar a curt termini una gestió caracteritzada per l'opacitat i unes relacions inadmissibles amb entitats privades.

3.2. BENESTAR SOCIAL

3.2.1. Pensions

Les pensions han estat un dels elements que ha comportat, en els darrers 8 anys de poder del PP, un empitjorament més significatiu de la qualitat de vida. Aquesta situació s'ha manifestat de forma alarmant amb aquelles rendes més baixes, especialment amb les persones que rebem pensions de viduïtat. Des de la Generalitat de Catalunya, s'impulsa actuacions que permetin un increment en les prestacions, que cobreixi com mínim el 80% del Salari Mínim Interprofessional i adaptats als preus al consum de Catalunya. Aquesta proposta ha topat amb l'oposició radical del PP, el qual pretén mantenir les pensions amb les clares discriminacions pels ciutadans de Catalunya. Des d'ERC, entenem que les competències en matèria de pensions han de correspondre al govern de la Generalitat de Catalunya i que aquestes, en tot moment, han de garantir les mínimes prestacions per cobrir les despeses bàsiques, adaptant-se als preus al consum que es produeixen a Catalunya. Entenem que en el supòsit d'un nou matrimoni d'una persona que percep una pensió de viduïtat, no deixi de percebre-la si la suma de totes les prestacions no arriben al salari mínim.

Pel que fa a la PIRMI, entenem que ha d'estar lligada

a un Pla integral d'integració, on s'han de crear bosses d'ocupació i incentius per a l'ocupació dels col·lectius en risc d'exclusió social.

3.2.2. Transferència de competències

La Generalitat de Catalunya, i subsidiàriament l'administració local, han de ser les responsables de la política i la gestió dels serveis socials a Catalunya. Tal com indica l'Estatut d'Autonomia, on es confereixen les competències exclusives en benestar social. Aquest fet implica que els serveis en aquests àmbits que encara té l'Administració central a Catalunya siguin transferits. En aquest aspecte s'ha de fer una especial referència a l'INSS, ISM, TGSS i GISS.

3.2.3. Revisió de la Llei d'igualtat d'oportunitats de persones discapacitades

Un dels col·lectius més desfavorits és el de les persones discapacitades. En aquest punt, el darrer novembre es va aprovar la Llei de "Igualdad d'oportunitats y accesibilidad universal de las personas con discapacidad", on destaca la forta tendència a la recentralització de les polítiques adreçades a les persones discapacitades, tal com ja vàrem manifestar en les esmenes presentades. En aquest sentit, proposem que el màxim responsable de les polítiques d'integració de les persones discapacitades, a Catalunya, sigui el govern de la Generalitat de forma coordinada amb les administracions locals. Aquest fet no trau la lògica coordinació amb administracions supranacionals, com l'Estat o la de la Unió Europea. Dintre d'aquesta llei existeixen una sèrie d'aspectes que alenteixen la plena normalització de les persones discapacitades en la societat. La seva visió incorpora paràmetres que tenen més a veure amb aspectes mercantilistes, que amb polítiques d'integració com correspondria. Dintre d'aquesta llei un dels col·lectius més negativament afectats és el dels sords. La nova llei de "Igualdad d'oportunitats y accesibilidad universal de las personas con discapacidad" exclou del reconeixement oficial i dels corresponents ajuts pel seu aprenentatge i ús social l'idioma de signes català, utilitzat pel 95% dels sords de Catalunya. Per la qual cosa treballarem amb la modificació de la llei, així com per la seva normalització en l'àmbit de Catalunya.

3.2.4. Reforma de l'INSERSO

El cas de l'INSERSO és especialment punyent, degut a la seva opacitat i mala gestió. Aquest servei, encara centralitzat, recorda en la seva gestió èpoques passades: la seva ocultació en els barems de concessió, la no publicació de les llistes d'admesos i exclosos,

la manca d'aprofundiment en criteris socials, com és la relació amb els nivells de renda... fa que demanem la transferència de l'INSERSO a la Generalitat de Catalunya. Aquest té com a objectiu donar una major difusió, transparència, agilitat i proximitat en la gestió, així com seguir criteris més socials. En el supòsit que no es produeixi aquesta transferència, s'ha de realitzar una modificació radical de les estructures del seu funcionament, apropant-se als criteris abans esmentats i distanciant-se del mercantilisme en què es troba actualment. Junt amb l'apartat de l'INSERSO s'han d'incloure les prestacions i els serveis relatius als programes de termalisme.

3.2.4. Dependències

- Modificació de la Llei de venda de l'alcohol a les benzineres: no serà permès en cap moment als establiments de les autopistes.
- Proposta de modificació del consum d'alcohol en els professionals del transport (xofers d'autocar, transportistes). Aquest consum, durant l'execució de la seva activitat, serà de 0.
- Creació de narcosales i ús terapèutic de qualsevol tipus de substància, amb control mèdic i sanitari.
- Per a la població toxicòmana de tipus crònic, i sota prescripció facultativa, es proposa que se'ls faciliti la substància, provenint de confiscacions, i sigui administrada en locals sota control de personal especialitzat. Es veurien així assolides diferents millores: desballestament de xarxes de tràfic, reducció dels delictes associats i eliminació d'espais i bosses de marginalitat.
- Progressiva legalització de les drogues, dintre d'un marc harmònic europeu, tot desmuntant d'aquesta forma les xarxes delinqüencials.
- Programes de prevenció de caràcter transversal.

3.2.4. Discapacitats

- Estudi de modificació de la "Ley de igualdad de oportunidades". Promovent de forma clara els drets de les persones amb discapacitat. Aquestes s'aplicaran de forma transversal en les competències dels diferents organismes.
- Reserva d'habitatge públic per adaptar-la, tant en l'habitatge de compra com de lloger.
- Incorporació dels discapacitats a la prestació de la SS, amb deures i avantatges.

- Obligatorieta de totes les empreses públiques i les adjudicatàries dels concursos públics del compliment del mínim establert de contractes de disminució, així com primar en els concursos a aquelles empreses que acreditin un major nombre d'aquests contractes.
- Incrementar la subvenció per adaptació del lloc de treball. Aquesta no hauria de ser una quantitat fixa, sinó dependent de la dificultat de l'adaptació.
- Impuls de la creació d'un programa intensiu d'alfabetització digital, pels grups de risc d'exclusió social.
- Adaptació de tots els webs de les administracions públiques, a les normes de la Unió Europea (d'obligat compliment al 2005), sobre l'accessibilitat de les persones discapacitades.

3.2.5. SIDA

- Promoure campanyes d'informació constant entre el col·lectiu de treballadors/es del sexe. Donar suport a les entitats que realitzen actuacions amb els col·lectius de l'àmbit. Treballar actuacions socials conjuntes amb els professionals implicats en l'àmbit (sanitat, jurídic, social, mitjans de comunicació).
- Creació de medicaments genèrics (transversal amb Sanitat). Pactar un preu polític pels preservatius.

3.2.6. Infància i família

- Aplicació del temps mínim de permís parental i per maternitat en el primer any de vida del nadó, compartit entre el pare i la mare, percebent el 100% de la base reguladora corresponent.
- En el cas de determinades malalties de cònjuge, fill o pares, crear la situació de baixa transitòria, que permeti tenir cura de la persona, amb el dret de percebre el 60% del sou.
- Reducció dels impostos indirectes que graven l'adquisició d'habitatges per a la constitució de noves famílies o per haver-se traslladat per causa de necessitats familiars (habitatges que no reuniten les condicions mínimes o dimensions reduïdes pel nombre de persones).
- Retorn de l'impost de secessions i donacions efectuades pels pares als fills d'un habitatge quan es tracti d'un primer habitatge.
- Garantir els drets dels menors extradits al seu país

d'origen, en compliment als acords internacionals i a la Carta dels Drets dels infants.

3.3. ENSENYAMENT

3.3.1. Canvi del marc competencial

- Modificar l'Estatut de Catalunya, la Constitució Espanyola i els articulats corresponents de lleis orgàniques sectorials (LODE, LOGSE, LOPAGCD, LOCE) per reconèixer les competències exclusives en educació de la Generalitat de Catalunya.

3.3.2. Finançament de les actuacions educatives

- Incrementar en els Pressupostos Generals de l'Estat l'assignació pressupostària en matèria d'educació fins a situar la despesa educativa, com a mínim, al nivell de la mitjana europea, en un termini màxim de 6 anys.
- Mentre no s'estableixi el nou model de finançament per a Catalunya, transferir a la Generalitat de Catalunya els recursos necessaris per afrontar els concerts educatius del 2n cicle de l'Educació Infantil que preveu la LOCE.
- Elaborar una Llei de Finançament del Sistema Educatiu que estableixi els principis generals de finançament i els mecanismes per garantir la suficiència d'aquest i la seva progressiva millora.

3.3.3. Reconduir la LOCE

- Modificar l'articulat de la LOCE per impedir cap invasió de les competències educatives de la Generalitat. Eliminar l'Alta Inspecció Educativa.
- Frenar el desplegament normatiu de la LOCE i revisar-lo per garantir un model educatiu progressista i respectuós amb la realitat plurinacional i plurilingüe de l'Estat espanyol.
- Mantenir el caràcter educatiu en el Primer Cicle d'Educació Infantil.
- Introduir mesures efectives per garantir l'assoliment de les competències bàsiques corresponents a l'Educació Primària.
- Reforçar el caràcter comprensiu de l'ensenyament obligatori, evitant que els itineraris educatius signifiquin la no igualtat en l'educació impartida a tots els alumnes.

- Modificar el model d'avaluació de l'alumnat de la LOCE, centrat exclusivament en els resultats i referit bàsicament a continguts conceptuals, per una avaluació que, sense excloure l'anterior, permeti realment l'orientació i la millora dels processos d'aprenentatge de cada alumne.
- Modificar la LOCE per treure-li el seu caràcter uniformitzador i poder garantir l'autonomia curricular i organitzativa dels centres educatius.
- Mantenir un sistema d'accés a la direcció dels centres públics mitjançant l'elecció democràtica de candidats que compleixin els requisits de valoració objectiva de capacitats i mèrits professionals.
- Incentivar i promoure la gestió participativa i responsable dels centres.
- Recuperar el caràcter d'òrgans de participació i de govern del centre que correspon al Consell Escolar i al claustre de professorat.
- Oferir l'ensenyament del català, l'euskera i el galleg en els centres educatius de tot l'Estat espanyol.
- Fomentar el respecte a la diversitat lingüística i cultural de les diferents nacions de l'Estat espanyol.
- Fomentar una visió plural de la història, mantenint el seu caràcter obert i no restringint-la a la història d'Espanya.
- Proposar la no implantació de cap prova de revàlida al final del Batxillerat, de manera que els alumnes accedeixin al títol de Batxillerat un cop han superat totes les matèries, sense més traves.
- En el cas d'implantació de la prova general de Batxillerat, dissenyar-la en el marc de les competències de cada comunitat autònoma.
- Establir l'obligatorietat del 2n cicle de l'Educació Infantil.
- Crear una nova modalitat de Batxillerat que permeti separar l'actual modalitat de Ciències Socials en dues; una de Ciències Socials i una de Filològica.
- Ampliar el currículum del Batxillerat Artístic a totes les disciplines artístiques.
- Assegurar la no segregació de l'alumnat per raó de sexe, creença o nivell socioeconòmic, en els centres sostinguts amb fons públics.

- Impulsar la coeducació en tots els nivells educatius, vetllant per un ús no sexista ni androcèntric del llenguatge.

- Garantir l'existència d'una xarxa pública d'ensenyament de persones adultes.

3.3.4. Garantir l'aprenentatge en català dels alumnes

- Eliminar la imposició de 4 hores de llengua castellana en l'Educació Primària.
- Garantir que l'aprenentatge de la lectoescriptura es fa en la llengua pròpia de la comunitat autònoma.
- Modificar la LOCE per tal que la llengua pròpia de la comunitat autònoma sigui matèria comuna de forma obligatòria, no opcionalment.
- Modificar la LOCE per tal que es respecti la Llei de Normalització Lingüística que estableix el català com a llengua vehicular a tot l'ensenyament.
- Instar la Diputació General d'Aragó que consideri obligatori l'ensenyament de la llengua catalana als centres ubicats a la Franja de Ponent.

3.3.5. Aconseguir un Acord Estatal per l'Educació

- Obrir un període d'avaluació del nou sistema educatiu, amb la participació de la comunitat educativa, les administracions i el món universitari.
- Iniciar un procés de diàleg social per part de tots els sectors implicats en el món educatiu per arribar a un Pacte Estatal per l'Educació, que configuri un canvi de rumb de les polítiques educatives neoliberals i uniformitzadores del PP, des del consens, la complicitat i el compromís de totes les parts, aportant un nou impuls de confiança i de qualitat per a tots els sistemes educatius de l'Estat espanyol.
- Impulsar mesures per aconseguir que la xarxa educativa pública sigui l'eix vertebrador dels sistemes educatius i sigui un model d'excel·lència educativa per a tothom.
- Garantir que la pràctica del concert educatiu de centres privats es correspon estrictament amb els supòsits previstos a la LODE.

3.3.6. Millora de les condicions laborals dels docents

- Vincular la millora de les condicions laborals dels

docents a l'aplicació de bones pràctiques professionals.

- Donar sortides reals als problemes de salut laboral del professorat i posar els recursos necessaris per aplicar una política de prevenció de riscos.
- Incentivar la jubilació voluntària del professorat a partir dels 60 anys.
- Promoure la reducció voluntària d'hores lectives per als majors de 55 anys, sense pèrdua de retribucions econòmiques.
- Promoure la possibilitat d'acollir-se a un sistema d'anys sabàtics per al professorat.
- Fomentar la reflexió i el debat sobre el present i el futur de la professió docent i fer divulgació interna i externa d'èxits professionals, amb l'objectiu de prestigiar socialment la tasca docent.
- Promoure una campanya publicitària de reconeixement social de la tasca docent.

3.3.7. Millorar la formació inicial del professorat

- Transformació de la carrera de magisteri en una llicenciatura.
- Reordenar els estudis universitaris de manera que les persones que vulguin dedicar-se a la docència en l'etapa de secundària hagin de cursar uns crèdits obligatoris professionalitzadors de la docència, en què es contempli la didàctica de la matèria, a més de coneixements de psicopedagogia, dinàmica de grups, tractament de la interculturalitat, psicologia evolutiva i psicologia de l'adolescent, entre d'altres.
- Promoure la reforma de la formació inicial del professorat que, des d'un enfocament globalitzador de la tasca docent, prepari el futur professorat per tractar els continguts d'aprenentatge des d'una perspectiva interdisciplinària i integrada, donant en els plans d'estudi un pes central a les pràctiques en els centres educatius i al domini de la llengua anglesa i de les noves tecnologies de la informació i la comunicació.

3.3.8. Mesures per resituar l'ensenyament de la religió

- Promoure un canvi de legislació que permeti situar l'ensenyament de la religió en l'àmbit familiar o de la comunitat religiosa mantenint, dins els currícula

de l'educació obligatòria, les referències de tipus històric i el paper que la religió ha tingut en el camp de l'art, la cultura i l'evolució de les societats.

- Oferir l'ensenyament de continguts ètics de caràcter laic que ensenyin els valors democràtics de convivència i les habilitats de competència social per ajudar-los a créixer moralment.

3.3.9. Mesures per millorar la qualitat educativa

- Dotar els centres amb professorat i recursos suficients que els permetin un bon funcionament i impartir una educació de qualitat.
- Incentivar projectes de millora de centres en situació crítica que els ajudin a millorar la seva qualitat educativa i la projecció externa. Aquests programes han de ser a mitjà termini uns quatre cursos, i se n'ha de fer un seguiment sistemàtic i una avaluació anual.
- Incentivar la cultura de l'avaluació com a eina de millora educativa, mitjançant l'existència d'espais "reals" de revisió i anàlisi de la pràctica docent en els centres educatius, amb el disseny de programes d'avaluació interna i amb la realització de processos d'avaluació externa duts a terme per l'administració educativa.
- Promoure les biblioteques escolars com una eina fonamental en l'acció educativa dels centres, vinculant-les als projectes educatius dels centres i millorant la seva dotació en recursos i espais.
- Posar els mitjans perquè les TIC entrin a formar part de l'activitat docent i contribueixin a la seva millora i a fer més atractives les activitats d'ensenyament i aprenentatge.
- Engagar un Pla general de coneixement de l'anglès, començant el seu aprenentatge a l'educació infantil i amb classes amb grups reduïts a secundària, augmentant les places públiques a les EOI i engegant un pla de formació específica per al professorat. Promoure l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera, amb una oferta suficient, per a l'alumnat escolaritzat en les etapes de l'educació secundària.

3.3.10. Mesures de suport a la família en l'àmbit educatiu

- Garantir l'obertura dels centres educatius en horaris i dies no lectius, amb possibilitat d'utilitzar les

seves instal·lacions i oferta d'activitats extraescolars de caràcter formatiu, lúdic o esportiu per a l'alumnat del centre.

- Allargar la baixa de maternitat fins a 8 mesos i concedir la jornada laboral reduïda en el cas de fills o filles menors de 6 anys.
- Oferta de llars d'infants 0-3 suficients fins a cobrir la demanda existent.
- Avançar cap a la gratuïtat progressiva del material escolar i dels llibres de text.
- Promoure els canvis legislatius necessaris i un compromís social que signifiqui un pas endavant en la conciliació de la vida familiar i laboral.

3.3.11. Impuls a la Formació Professional

- Desenvolupament del Pla General de Formació Professional i elaboració d'una normativa específica, que integri de manera coherent les diferents modalitats avui existents (la formació inicial, la contínua i l'ocupacional), que ordeni i estructurï el sistema de formació professional per adequar-lo a les necessitats socials, econòmiques i productives del país; i que el doti de recursos suficients per garantir la seva qualitat.
- Creació de centres públics de formació professional integrats i de referència de Catalunya, almenys un per a cada família professional, com a element de racionalitat i rendibilitat dels recursos existents, l'objectiu dels quals serà liderar i cohesionar l'oferta formativa de la família professional corresponent, i integrar progressivament els tres tipus de formació professional inicial, contínua i ocupacional.
- Desenvolupament progressiu dels Programes d'Iniciació Professional (PIP), dotant-los de recursos suficients i professorat específic, orientats a l'assoliment de les competències bàsiques instrumentals i a les competències professionals necessàries per a la inserció laboral i social de l'alumnat, així com orientats a l'obtenció de certificacions professionals i acadèmiques que possibilitin també la seva reinserció formativa.

3.3.12. Ensenyament universitari

- Modificar la LOU per adaptar-la a les necessitats de Catalunya.
- Obtenir la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en universitats i recerca.

- Incrementar l'assignació pressupostària per aproximar-nos a la dels països més avançats.
- Obtenir la incorporació efectiva a Europa, promoure l'Espai Universitari Europeu.
- Consideració de la llengua catalana com a llengua pròpia del món universitari.
- Diàleg amb universitats, empreses i altres agents del teixit social per impulsar la dinàmica R+D+I.
- Obertura als joves: beques i contractes.
- Suprimir la divisió del coneixement en "Áreas del Conocimiento".
- Reforçar el programa Serra Hunter.
- Impulsar la recerca bàsica de qualitat i la recerca aplicada innovadora.
- Propugnar per l'obertura de canals de comunicació de recerca-empresa.
- Facilitar el contacte universitat-societat.
- Establir una comunicació eficient entre la universitat i l'ensenyament preuniversitari.
- Obtenir una llei efectiva de finançament de la universitat i de la recerca.
- Restablir un tracte equitatiu entre la universitat pública i la privada.

3.4. JUSTÍCIA

3.4.1. Poder judicial independent adequat al marc constitucional que retorna el dret a l'autonomia política de les nacionalitats i les regions.

- Traspàs de competències sobre jurisdicció per bastir un Poder Judicial Català amb un Consell Judicial de Catalunya.
- Creació del Tribunal de Cassació per resoldre, en darrera instància, els recursos de processos judicials iniciats a Catalunya que completi els que té atribuïts del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.
- Creació de la figura del Fiscal de Catalunya, amb funcions sobre la fiscalia de Catalunya.

- Traspàs a la Generalitat de totes les competències que la LOPJ atorga al Ministeri de Justícia, com preveuen els articles 18.1, 22 i 23.1 de l'Estatut.
- Traspàs a la Generalitat de les funcions en relació a la Justícia de Pau.
- Traspàs de totes les funcions i competències sobre els funcionaris de l'Administració de Justícia, inclosa la normativa per poder-lo adequar a les necessitats de la nova oficina judicial.
- Exigència del coneixement efectiu de la llengua catalana i el dret català per part de jutges i magistrats, secretaris judicials i fiscals.
- Traspàs de les competències sobre el notariat i registradors previstes a l'Estatut.
- Adequació dels partits judicials a l'organització territorial comarcal de Catalunya.
- Establir garanties per a la defensa de les competències legislatives en dret català i la resta de matèries del Parlament.

3.4.2. Legislació penal i política penitenciària socialitzada

- Reforma del Codi Penal, eliminant la legislació del PP adhoc a la carta que suposa la vulneració dels principis bàsics del dret penal tipificador de conductes delictives, limitadora de drets fonamentals i de garanties jurisdiccionals.
- Política penitenciària penal adreçada a la reinserció social, potenciant mesures alternatives a la presó i programes de desintoxicació de drogoaddictes.

3.4.3. Recuperar la credibilitat de l'Administració de justícia

- Bastir una nova oficina judicial al servei d'una justícia àgil i amb totes les garanties per garantir el dret constitucional a la tutela judicial efectiva.
- Pla de formació permanent dels funcionaris de l'Administració de justícia.
- Millorar els mitjans per garantir l'efectivitat de l'execució de sentències.
- Crear òrgans de justícia de proximitat gestionats per la Generalitat, que ofereixin mitjans ràpids i barats per resoldre petits conflictes, que restablei-

xi la Justícia de Pau a les poblacions amb jutjats de primera instància i els districtes de les grans ciutats.

- Afavorir els mitjans alternatius per a la resolució dels conflictes, tant la mediació com l'arbitratge.

3.4.4. Normalització del català a l'àmbit de la justícia

- Fer efectiva l'assumpció de l'oficialitat del català per part dels òrgans oficials i l'administració de l'Estat en les actuacions judicials.
- La llengua catalana oficial en tots els òrgans de l'Administració de justícia de l'Estat, que coneguin d'actuacions iniciades en els territoris on és oficial la llengua catalana.
- Formació als jutges en llengua catalana a l'escola judicial.
- Capacitació prèvia de jutges, fiscals i advocats de l'Estat i la resta de personal de l'Administració de justícia com a requisit per accedir a una funció a Catalunya.

3.5. POLÍTIQUES PER A LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS

3.5.1. Treball

- Posar en marxa mesures que facilitin la contractació fixa en ocupacions estables, tot promocionant amb incentius la contractació femenina.
- Eliminació de les barreres professionals existents per a l'accés de les dones a determinats oficis i categories professionals.
- Dur a terme accions positives de formació i ocupació que afavoreixin la contractació de les dones.
- Promoure mesures reals de conciliació de la vida familiar, laboral i personal.
- Plans de formació per a dones amb pocs recursos i en situacions de risc (dones amb maltractaments, famílies monoparentals, dones grans...).
- Afavorir la contractació de dones amb discapacitats, fer efectiu el compliment de la LISMI tot donant-li una visió de gènere.

- Millorar la qualitat de l'ocupació actual i del món de treball productiu:
 - Accions positives per a la promoció interna de les dones, tant a l'administració pública, com a l'empresa privada.
 - Penalització efectiva de l'assetjament sexual i psicològic al lloc de treball, tot dotant d'instruments la inspecció de treball.
 - Reglamentació del teletreball, tot afavorint la millora contractual i salarial.
 - Creació d'una assegurança per a les persones que porten a terme el treball domèstic i de cura dels altres a càrrec de l'Estat.
 - Reconeixement i dignificació de les tasques socials que s'obren a noves professions.
 - Establir marcs per a la igualtat d'oportunitats de les dones immigrants.
 - Negociacions col·lectives que recullen l'assetjament sexual, establint una regulació de clàusules de conductes i sancions.
 - Creació de la figura d'assessora de gènere a les empreses.
 - Creació d'un grup específic d'inspeccions sobre les situacions d'assetjament sexual i psicològic.
- Impulsar mesures de compliment de sancions per a empreses i assetjadors.
- Reconeixement i sanció de l'assetjament ambiental (mobbing) que porta a les dones a la pressió psicològica.
- Impulsar el reconeixement jurídic i professional de les persones que es dediquen a la prostitució per tal que puguin disposar d'una cobertura social adient, ja sigui com a treballador/a per compte d'altri o com a treballador/a autònom/a.
- Crear un nou epígraf fiscal no estigmatitzant dins l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE) per tal que les persones que es dediquen a la prostitució s'hi puguin donar d'alta en règim d'autònomes.
- Elaboració d'un mapa d'implantació de centres d'acollida i serveis de seguiment i suport per a dones víctimes de la violència (una plaça cada 10.000 habitants).
- Creació de centres d'informació permanent per a dones d'implantació comarcal.
- Polítiques de promoció i suport per a dones víctimes de la violència.
- Gestió i titularitat pública dels centres d'acollida per a dones maltractades.
- Treball comú de l'administració amb professionals i associacions d'afectades en temes de violència de gènere.
- Ampliar els serveis d'atenció social a les dones grans i soles.
- Combatre l'assetjament immobiliari de què són víctimes les dones grans i soles.
- Elaboració d'un programa específic per combatre les bosses de pobresa femenines.
- Elaborar un pla integral d'oportunitats de les dones amb discapacitats.
- Unificar criteris entorn la definició del terme "monoparentalitat" i les seves tipologies, amb la finalitat d'afavorir la recollida de dades i l'elaboració d'estudis comparatius. Recollir la tipificació de família monoparental a les estadístiques que es realitzin des de les Administracions Públiques.
- Crear programes específics d'inserció laboral i millora de treball per als i les caps de famílies monoparentals, tot adaptant-se a les necessitats que exigeix la seva situació.
- Articular mesures de suport orientades a aquelles persones que decideixin abandonar la prostitució: cases d'acollida, cursos de formació ocupacional/ orientació professional, inserció laboral, accés a l'habitatge de protecció oficial, borsa de treball, etc. Impulsar programes de suport a les persones que exerceixen aquesta activitat:
 - Servei nocturn de mainadera.
 - Creació de la figura d'una persona de contacte a la qual puguin acudir les persones que exer-

3.5.2. Benestar social

- Elaboració d'una llei integral contra la violència exercida contra les dones.

ceixen la prostitució per tal de demanar assessorament.

- Programes de desintoxicació.

- Facilitar l'accés als serveis sanitaris oferint a les persones que es dediquen a la prostitució revisions mèdiques adaptades als riscos que comporta la seva activitat, especialment pel que fa a malalties de transmissió sexual.

3.5.3. Sanitat

- Dret a l'avortament lliure i gratuït.
- Formació permanent del personal sanitari basada en el reconeixement de les diferències simptomàtiques i casuístiques entre homes i dones.
- Inversió en l'estudi per a la creació d'indicadors de salut que tinguin en compte els diferents factors (sociodemogràfics, laborals, impacte de l'ús del temps, econòmics, relacions socials, lleure...), que produeixen les malalties i trastorns crònics més comuns a les dones.
- Augmentar el nombre d'especialistes als camps de malalties més freqüents del col·lectiu de les dones (càncer de mama, càncer de cèrvix, trastorns de la conducta alimentària...).
- Millora dels serveis de planificació familiar i anticoncepció, dotant-los de més personal i pressupost.
- Afavorir el lliure accés de les dones joves als centres de planificació familiar i anticoncepció i serveis ginecològics.
- Reconeixement i adequació de la xarxa i serveis sanitaris a les diferències derivades de la diversitat entre les pròpies dones (discapacitades, joves, grans, immigrants...).
- Garantir l'atenció sanitària a les dones immigrants, amb la creació de la figura de la medidora sanitària per facilitar-ho.
- Anàlisi de la pressió de la publicitat i de consum, i de la seva relació amb la salut mental de les dones en general.
- Facilitar l'accés als serveis sanitaris oferint a les persones que exerceixen el treball sexual amb revisions mèdiques adaptades als riscos que comporta la seva activitat, especialment pel que fa a les malalties de transmissió sexual.

3.5.4. Ensenyament

- Revisió i elusió dels estereotips femenins i masculins androcèntrics en els continguts curriculars.
- Revisió i utilització d'un llenguatge no sexista ni androcèntric dels llibres de text i els materials escolars.
- Formació del professorat i dotació de recursos per a l'assumpció real de la coeducació i la valoració de les diferències de gènere.
- Educació alliberadora i lliure de l'estereotip heterosexista i reproductiu, acompanyada d'una formació afectivosentimental.
- Programes d'alfabetització per a dones.
- Programes de promoció dels ensenyaments universitaris tècnics que els facin atractius a les dones, per tal d'aconseguir augmentar el nombre de dones que estudien carreres científicotècniques.
- Impulsar la formació en les noves tecnologies per a dones de totes les edats.

3.5.5. Cultura

- Impuls i ajudes a les associacions de dones dins l'àmbit cultural.
- Promoció del cinema de dones.
- Promoció de l'ús d'un llenguatge no discriminatori als mitjans de comunicació. Revisió i eliminació dels estereotips femenins i continguts sexistes de la programació dels mitjans de comunicació.
- Recuperació de la història de les dones al món de la literatura, el pensament, l'art, el teatre, el cinema, la ciència...
- Promoure la difusió de les creacions culturals fetes per a dones en tots els àmbits.
- Facilitar l'accés de les dones grans al consum cultural de qualitat.
- Promocionar cultures de la pau, capitalitzant i difonent els models oferts per les dones en la resolució de conflictes.

3.5.6. Seguretat Pública

- Formació dels cossos de seguretat sobre les

necessitats d'atenció i actuació envers les denúncies plantejades per les dones.

- Atendre a la diferent percepció de la seguretat que tenen les dones.
- Creació d'un servei específic d'atenció a les dones en totes les comissaries.
- Estudi de les necessitats de les dones grans en situacions d'indefensió, potenciant una xarxa de punts de socors o assegurant el manteniment del servei públic.
- Establir les línies de col·laboració i contacte entre els cossos de seguretat, les associacions de dones i els diferents recursos existents per a les diferents problemàtiques de seguretat.

3.5.7. Justícia

- Llei Integral de la Violència Domèstica que compendii la normativa actual, per tal de facilitar-ne l'aplicació.
- Desenvolupament i dotació de tots els mitjans previstos en la normativa feta fins ara. Establiment de garanties per a les víctimes per tal que la justícia ràpida no esdevingui precipitada, cosa que afavoreix la impunitat dels agressors.
- Unificació en els Jutjats de Família la resolució de tots els conflictes familiars, inclosos ens penals.
- Creació de jutjats especialitzats en violència de gènere o, en el seu defecte, instruments adequats per a la concentració de les denúncies d'una mateixa víctima, o nucli de convivència, en el mateix jutjat i que pugui adoptar de forma immediata les mesures cautelars de protecció de la dona i els fills al seu càrrec.
- Creació d'una xarxa de serveis públics, d'assessorament i suport jurídic integral específic per a dones, establint una ràtio de 25 habitants.
- Dotar les associacions implicades en la lluita i l'eradicació de la violència de gènere dels recursos econòmics necessaris per realitzar el seu treball i col·laborar amb elles, per tal de facilitar la coordinació dels serveis.
- Treballar conjuntament amb la Fiscalia per tal d'actuar d'ofici en situacions de maltractaments i denúncies reiterades. Assegurar el seguiment i compliment de les mesures cautelars dictades pel

jutjat, així com la seguretat de les dones, amb la creació d'unitats policials especialitzades.

- Promoure actuacions necessàries per garantir una assistència jurídica adequada a les víctimes de tràfic de dones.
- Reforçar les mesures per tal de combatre el proxenetisme en totes les seves formes i, especialment, el tràfic de blanques; endurir el tractament penal de l'explotació sexual de persones i garantir la protecció als menors d'edat.
- Formar a professionals del dret i aquelles persones que treballen en l'àmbit dels drets humans sota la perspectiva de gènere; igualment, formar-los sobre possibles vies de denúncia de les violacions de drets humans de les dones a nivell nacional, estatal, europeu i internacional.

3.5.8. Immigració

- Les polítiques d'integració social han d'incorporar la perspectiva de gènere i han de ser de caràcter transversal.
- Permisos de treball i de residència independents de l'estat civil, i conservació de permisos en cas de divorci o separació.
- Mesures preventives per evitar pràctiques vexatòries.
- Les polítiques socials, d'habitatge, treball, educació, sanitat... han de tenir en compte la situació específica de les dones immigrants, però han d'anar adreçades al conjunt de totes les dones, amb l'objectiu de combatre la feminització de la pobresa.
- Major control i regularització del treball de temporada i del servei domèstic. Impulsar l'equiparació de les condicions laborals i de cobertura social de les relacions laborals del servei domèstic.
- Reconeixement de la figura de la mediadora cultural, sanitària i social.
- Atenció específica a totes les dones immigrants víctimes de violència de gènere, encara que la seva situació legal no sigui regularitzada.
- Recolzament econòmic i coordinació amb les associacions de dones immigrants.
- Impulsar la participació social i política de les dones i associacions de dones immigrants.

- Demanar la inclusió de la variable sexe en totes les estadístiques referents a la immigració.

3.5.9. Participació democràtica

- Portar a la pràctica l'experiència d'uns "Pressupostos amb enfocament de gènere". Anàlisi de qualsevol despesa pública o mètode de recaptar diner públic, des d'una perspectiva de gènere, identificant les conseqüències i impactes per a les dones, comparades amb les dels homes.
- Reconeixement i suport a la pràctica política realitzada per les dones, així com a les transformacions que aquesta pràctica està promovent en l'àmbit de les instàncies de poder.
- Fer permeable l'Administració a les propostes de participació política promogudes pel moviment associatiu de dones.
- Donar visibilitat social i política als projectes que sorgeixen des del moviment de dones, i dotar-los dels recursos necessaris.
- Impulsar la participació de les dones en òrgans de consulta, negociació i consens.

3.6. IMMIGRACIÓ

3.6.1. Les competències i recursos de les administracions

La Unió Europea, en la mesura que esdevé un espai no només econòmic, on es garanteix la lliure circulació dels seus ciutadans, amb tota probabilitat haurà de confluïr en les polítiques d'accés a la ciutadania per part dels no comunitaris i en la política de regulació de fluxos, tot i que de moment la pràctica ens du a la conclusió que és refractària a incidir en les polítiques d'immigració dels estats membres.

Mentrestant, és l'Estat qui té les competències en matèria d'immigració, la política de fronteres, el control de fluxos migratoris, la fixació dels contingents, la concessió de permisos de treball i de residència, la concessió d'asil i refugi i de la nacionalitat, primeres polítiques d'acollida, relacions oficials amb les confessions religioses.

L'Estat té a les mans els principals instruments, que infrutilitza o utilitza malament: ni legisla en la línia adequada, ni aplica la llei un cop l'ha feta, i no vol traspassar o delegar responsabilitats. És en canvi

l'administració local i autonòmica qui afronta dia a dia l'acollida i la integració dels nousvinguts. La política de l'Estat mostra:

a) La inutilitat de la Llei Orgànica 8/2000 sobre els drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i de la seva aplicació a l'hora de regular fluxos migratoris i d'afavorir-ne la integració social i laboral, especialment en el cas del Reglament que se'n deriva.

b) La caòtica i a voltes perversa gestió dels fluxos interns entre comunitats autònomes de persones immigrants extracomunitàries.

c) La manca d'agilitat en la gestió dels permisos de treball o de residència d'aquelles persones immigrants disposades a treballar i en les demandes de mà d'obra de l'empresariat.

d) La deficiència en la inspecció als empresaris que utilitzen treballadors immigrants en situació irregular i en la persecució legal dels prestamistes i de les xarxes de tràfic de persones.

e) La incapacitat a l'hora d'establir convenis de retorn dels immigrants amb ordre d'expulsió amb la major part de països de procedència.

f) La inexistència de política internacional i de cooperació exterior destinada a fer menors els fluxos d'emigrants econòmics, especialment pel que fa al Marroc.

g) Els recursos insuficients del Programa Global de Regulació i Coordinació (GRECO) per al desenvolupament de programes que no siguin majoritàriament adjudicats al Ministeri de l'Interior i, especialment, de convenis amb comunitats autònomes i ajuntaments (l'any 2001, aquest darrer concepte representava el 2,78% del total del pressupost del Programa, segons dades de la FMC).

Davant la inoperància de l'Estat, són, doncs, els governs autònoms, amb les competències sectorials que reconeixen els estatuts respectius i les relatives a la policia pròpia i laborals en el cas del Principat, i els municipis (pràcticament sense competències executives en aquesta matèria, exceptuant-ne les relacionades amb l'empadronament), que acaben abordant les conseqüències derivades de la nova immigració. L'absència de criteris suficientment clars per part dels governs de les comunitats autònomes on es parla català, traspasa la darrera responsabilitat a les ONG i als ajuntaments, que posen en funcionament políti-

ques d'acollida ben intencionades, però no sempre adequades, i molts cops contraposades i escassament integrals des del punt de vista de la integració social i cultural.

D'altra banda, el II Pla Interdepartamental d'Immigració, aprovat el juliol de 2001, no concreta quins són els recursos disponibles, en molts casos tampoc ni el calendari ni els indicadors d'avaluació i, especialment, no determina en gaires mesures com es farà la coordinació, la col·laboració i el finançament de despeses amb els ajuntaments, la primera porta on truquen les persones nouvingudes.

Una política integral d'immigració ha de comprendre la regulació de fluxos, les polítiques d'acollida i d'integració i les relacions intercomunitàries – incloses les religioses -, i un pressupost extraordinari (ja que és inoperant que amb els recursos insuficients per a la població autòctona, es pugui dur a terme una política que no sigui de façana i que eviti que la cohesió social trontolli en determinats llocs). I ha de ser dissenyada pels Parlaments on resideixen la sobirania dels diversos territoris de la societat catalana i desplegada subsidiàriament pels ajuntaments.

3.6.2. Pel traspàs de competències a la Generalitat i als ajuntaments

La Unió Europea ha d'assumir les competències en regulació general de fluxos i establir unes prioritats en les polítiques de suport al desenvolupament del Magrib. Subsidiàriament, seran els Estats nacionals o les nacions d'Estats plurinacionals les que exerciran la resta de competències.

Així, el govern de la Generalitat ha de negociar el traspàs de competències:

- a) En el control de fluxos externs i interns d'immigrants extracomunitaris que els afectin i la fixació dels contingents d'immigrants per part de la Generalitat.
- b) En la gestió, per part de la Generalitat, dels permisos de treball a Catalunya.
- c) En matèria d'Inspecció de treball, amb la dotació econòmica corresponent.
- d) Per poder desenvolupar una política específica en matèria religiosa.
- e) Presentar anualment davant del Parlament de Catalunya, per al seu debat i eventual aprovació, de la proposta de contingent d'immigrants i del

balanç de l'any anterior dels plans i programes interdepartamentals d'immigració, així com de les propostes per l'any següent, prèvia compareixença davant la comissió pertinent de sindicats, organitzacions empresarials, confessions religioses i ONG representatives vinculades a la immigració.

Els ajuntaments desplegaran al seu àmbit les polítiques d'acollida, participació i integració definides al Parlament de Catalunya, amb els mitjans materials adequats, i estudiaran la necessitat de crear estratègies complementàries a les existents quan calgui.

Cal millorar la cooperació administrativa de la Generalitat amb els ajuntaments, especialment en temes com l'habitatge, formació continuada de mediadors/es i programes de formació ocupacional, socio sanitària, escolarització, per tal de garantir l'eficàcia i l'eficiència dels recursos i el disseny d'estratègies amb garanties de reeixir.

3.7. JOVENTUT

3.7.1. Accés dels joves i les joves al mercat de treball

- L'accés al treball no ha de ser un repte impossible. Cal incentivar la contractació dels i les joves mitjançant mesures legislatives efectives, però evitant el frau de llei que es produeix, per exemple, mitjançant la consecució indefinida de contractes de pràctiques i/o de formació.
- Cal fomentar l'economia social juvenil, en forma d'associacions, tallers ocupacionals, cooperatives... com alternatives reals al capitalisme salvatge.
- Així mateix és prioritari establir un pla d'ajudes als i les joves emprenedors/es i a l'autoocupació, i implantar un sistema de descomptes fiscals pels i les joves autònoms/es, alhora que es normalitza i s'equipara per complet la seva situació laboral respecte el règim general de la Seguretat Social.
- S'ha de potenciar els incentius als i les joves pagesos/es, com a garantia per preservar la terra, per equilibri territorial i per evitar així l'acumulació de la terra en un pocs terratinents.

3.7.2. Millora de les condicions laborals i reconeixement de la renda universal

- Cal millorar la qualitat de vida dels i les joves tre-

balladors/es equiparant els sous base amb la resta de treballadors/es en els contractes de pràctiques, formació o els de foment a la contractació indefinida i incrementant el salari mínim interprofessional al nivell de vida català. La qualitat de vida també passa per assolir quotes més grans d'estabilitat laboral, potenciant molt més el pas dels contractes temporals a indefinits i vetllant pel compliment dels drets socials en els contractes parcials.

- Cal lluitar contra un dels focus principals de precarització laboral, les ETT. Mentrestant es procedeix a desmantellar aquesta xarxa, i se substitueix per uns sistemes de col·locació públics reforçats i unes borses de treball juvenil públiques, és indispensable realitzar inspeccions periòdiques a les ETT, per evitar l'arbitrarietat en la contractació, així com obtenir la garantia que es compleixin els drets socials dels treballadors/es i la prevenció de riscos laborals. Així doncs, cal traspasar les competències d'Inspecció de Treball i Seguretat Social.
- És primordial la implantació de mesures de discriminació positiva a les dones joves, com a sector social a potenciar en l'àmbit laboral, en l'accés a la primera feina i per garantir la no discriminació per raó de gènere en ascensos o en el tracte amb superiors i/o companys de feina.
- Finalment, exigim com a ciutadans i ciutadanes la percepció d'una renda universal que garanteixi una remuneració bàsica per viure dignament, amb especial atenció al jovent.

3.7.3. Transports

El desenvolupament del nostre país passa per tenir unes bones comunicacions internes i externes. En aquest sentit, les inversions que fa l'Estat en el transport públic són molt minses i les conseqüències són un deteriorament de les vies, dels trens, dels horaris, etc., i els que en sortim perjudicats som els usuaris i les usuàries, més concretament, els i les joves que ens movem amb transport públic per anar a treballar, als centres educatius, per desplaçar-nos entre municipis en els nostres moments de lleure, etc. RENFE i els seus serveis de Rodalies i Regionals s'han de modernitzar, i una bona forma de fer-ho és acabant el traspàs de competències en aquest àmbit. D'aquesta manera, els i les catalans/es podem decidir sobre quin servei volem i amb quines condicions (preus, recorreguts, freqüència de pas, etc.). En segon lloc, és evident que els i les joves som el sector de la població que més utilitzem el transport públic i, paradoxalment, som els que més paguem, i més tenint en compte la

nostra capacitat adquisitiva. Per això, reclamem la creació d'un bitllet jove amb preus realment assequibles.

3.7.4. Sexualitat

En aquest camp la finalitat és capacitar el jovent per tenir una sexualitat plena i responsable, superant els rols tradicionalment marcats. Es promourà una cultura de respecte a les diferents opcions individuals. Dos dels punts més importants d'aquesta intervenció seran disminuir el nombre d'embarassos no desitjats i el de contagis de malalties de transmissió sexual, i s'hi farà èmfasi amb les següents actuacions:

1. Realitzar campanyes d'orientació i informació sobre sexualitat i anticoncepció dirigides al jovent, que li permeti gaudir d'unes pràctiques sexuals sense riscos i de qualitat. Aquestes es duran a terme en àmbits tant de l'educació formal, com de la no formal.
2. Inclusió de l'educació sexual a l'ensenyament obligatori, amb una prèvia campanya de formació i sensibilització del professorat, i amb l'edició del material didàctic necessari.
3. La xarxa d'informació juvenil disposarà d'informació sobre la sexualitat, l'anticoncepció i la contracepció a l'abast del jovent. A més a més, oferiran activitats educatives i de formació a instituts, escoles, associacions juvenils...
4. Establir punts d'informació sexual fixes als centres de secundària i a les universitats on es pugui rebre respostes, orientació i suport.
5. Engegar un servei telefònic gratuït i una pàgina web d'informació i assessorament sexual del jovent, que permeti realitzar consultes i que garanteixi l'anonimat dels seus usuaris.
6. Campanyes periòdiques d'informació sobre MTS i SIDA entre el jovent, amb l'objectiu d'educar pràctiques de sexe saludables i en el respecte i la no discriminació de les persones afectades. Aquestes campanyes se centraran als centres d'ensenyament i promouran la realització de cursos i l'edició de material didàctic destinat al professorat per dotar-los dels coneixements necessaris, que els permetin actuar com a formadors en aquest àmbit.
7. Campanyes de foment entre el jovent de l'ús del preservatiu, com a barrera més eficient per evitar el contagi de MTS i facilitar-ne l'accés en

els àmbits propers al jove, centres escolars, instal·lacions esportives, cinemes...

8. Promocionar la prescripció gratuïta de la píndola del dia després a tots els centres de planificació familiar.

3.7.5. Drogodependències

- Elaboració d'un Pla Nacional de prevenció de consum de drogues, amb dos objectius com a prioritaris: la prevenció del consum de drogues entre el jovent, d'una banda, i l'oferta al jovent d'informació objectiva sobre les conseqüències del consum de

drogues, d'altra banda. Aquests plans es duran a terme a centres d'ensenyament obligatori i instituts i, entre altres actuacions, inclourà l'edició de material didàctic especial per cada grup d'edat a qui vagi dirigit, així com per al professorat. També es realitzarà una campanya dirigida a la informació i assessorament de pares i mares sobre les drogues.

- Programes de rehabilitació social de joves amb drogodependències, com poden ser els d'atenció especial en la seva tornada als estudis, cursos de formació professional i foment de la contractació de joves que superin una toxicomania o estiguin inserits en plans de desintoxicació.

3.8. POLÍTIQUES PER A GAIS I LESBIANES.

3.8.1. Suport a les polítiques de no discriminació

- Impuls del conjunt de polítiques antidiscriminatòries amb expressa defensa del dret a la diferència i a l'orientació sexual de les persones, incloent la persecució de qualsevol pràctica de caire homofòbic.
- Adequar la legislació estatal a la Resolució A3-0028724 sobre la Igualtat de Drets dels Homosexuals i de les Lesbianes en la Comunitat Europea, del 8 de febrer de 1994 i a l'article 13 del tractat d'Amsterdam. El Parlament Europeu amb aquesta recomanació pretén com a mínim, i entre altres qüestions, garantir els plens drets i beneficis del matrimoni així com posar fi a tota restricció dels drets de les lesbianes i dels homosexuals a ser pares i adoptar i educar fills.
- Elaborar i difondre campanyes específiques de sensibilització en el respecte a la normalitat de l'opció homosexual i en defensa de l'equiparació de drets de lesbianes i gais.
- Creació d'una Comissió d'estudi de la situació laboral i en l'educació dels gais i de les lesbianes encarregada d'elaborar un dictamen amb caràcter vinculant per a l'executiu, tot seguint les recomanacions del tractat d'Amsterdam.

3.8.2. Regulació del dret de matrimoni i adopció

- Modificació del Codi Civil per assimilar les unions de fet amb el matrimoni, respectant l'autonomia de voluntat dels interessats i amb tots els drets d'adopció i acolliment que li són propis.
- Reconeixement de les prestacions a càrrec de la Seguretat Social a les unions de fet.
- Modificació de la Llei del Registre Civil per adequar-lo a la Llei d'unions estables de parelles (a Catalunya), i a la Llei estatal que en aquest sentit ERC proposa .
- Transferència al Parlament de Catalunya, entre d'altres matèries, de les competències sobre regulació total del matrimoni i del registre civil (article 149.1.8. CE).

3.8.3. Mesures educatives.

- Introduir en els programes curriculars d'educació, l'educació sexual i informació clara sobre la sida, tenint en compte l'ecologia sexual de nostra població.
- Vetllar perquè en tots els materials didàctics adreçats a infants i adolescents no es produeixi cap tipus de discriminació per raó d'orientació sexual.

3.8.4. Atenció a la transsexualitat

- Elaboració d'una llei de reassignació de gènere, donant prevalença a l'aspecte psicosocial per sobre d'allò estrictament fisiològic. Promoure l'es-

tabliment per part del Govern espanyol d'un procediment específic i àgil per a la declaració de canvi de sexe d'una persona al Registre Civil, paral·lel al procés de reassignació sexual. Modificació conseqüent del Registre Civil per incorporar aquestes modificacions

- Assumpció pel Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, mentre no es transfereixin els fons a les comunitats autònomes, de les despeses de la demanda sanitària que comporta el canvi de gènere.
- Endagar programes de tractament individualitzat als ciutadans privats de llibertat que manifestin que estan en procés de reassignació de gènere, oferir-los les destinacions més adequades a fi que aquest procés no els comporti un plus d'agreujament de la seva situació penitenciària.

3.8.5. Mitjans de comunicació

- Vetllar per tal que continguts gais i lèsbics siguin tractats amb correcció en els mitjans de comunicació.
- Promoure campanyes constants i genèriques de solidaritat, educació i prevenció.
- D'acord amb la missió de servei públic que té encomanada RTVE, incloure en la programació dels mitjans que en depenen espais dedicats a gais, lesbianes i transsexuals per difondre les seves activitats i problemàtiques. Compromís de RTVE per tal d'emetre en horari de gran audiència programes amb aquest objectiu.

3.8.6. Sanitat

- Aprofundir en la política de farmacopea de genèrics.
- Afavorir en tots els casos la confidencialitat dels portadors de VIH.
- Realitzar campanyes constants i genèriques de solidaritat, educació i prevenció de la sida.
- Accés real al transplantament d'òrgans per a les persones portadores del VIH.

4. CULTURA, POLÍTICA LINGÜÍSTICA I ESPORTS

4.1. CULTURA

4.1.1. Aprofundir en el caràcter pluricultural de l'Estat

- Supressió del “Ministerio de Cultura” i traspàs de les seves competències i recursos a les comunitats autònomes. Incloure en aquest traspàs les dotacions pressupostàries proporcionals a Catalunya d'aquelles competències que ja estan transferides, però en relació a les quals el ministeri encara disposa de recursos. La figura d'un ministeri de cultura estatal no respon ni en el seu funcionament, organització ni polítiques a un concepte d'Estat multinacional i plurilingüístic.
- Presència de Catalunya, al més alt nivell, en totes les institucions internacionals de caire cultural, tant en les de representació dels estats com en aquelles de representació professional.
- Modificació de l'article 149 de la Constitució en els aspectes relatius a patrimoni, recerca, propietat intel·lectual i mitjans de comunicació, i transferència de les competències relatives a aquestes matèries.
- Aconseguir aportacions econòmiques de l'Estat pels equipaments culturals de Catalunya, tant en inversió com en pressupost consolidat anual, equivalents als equipaments estatals radicats a Madrid. Per exemple, l'aportació de l'Estat al Museu d'Art de Catalunya (MNAC) hauria de ser igual a l'aportació de l'Estat al Museo del Prado.
- Remodelació de l'Instituto Cervantes, per tal que representi internacionalment la creació literària feta en totes les llengües de l'Estat.
- Traspàs de les competències genèriques sobre drets d'autor. Independitzar i crear Entitats de Gestió de drets d'autor de Catalunya, per tal d'eliminar també el centralisme d'aquestes entitats (CEDRO, VEGAP, SGAE, EGEDA, AIE, etc.).
- Traspàs a la Generalitat de la representació en determinats patronats i institucions on encara té representació l'Estat (Ex: El Liceu), així com de la dotació pressupostària corresponent.
- Traspàs a la Generalitat de tots els centres i recursos del CSIC i d'altres OPI que depenen de l'Estat.

4.1.2. Defensa del patrimoni cultural

- Retorn del patrimoni cultural de Catalunya, que es conserva fora del seu territori degut a l'expoliació per causa de guerra o tràfic il·lícit. En aquest sentit, demanem el fons documentals incautats a la Generalitat republicana, a diverses entitats catalanes i a particulars per la dictadura franquista i que es troba actualment a Salamanca.
- Traspàs de la titularitat a la Generalitat de Catalunya del patrimoni cultural ubicat a Catalunya i que encara és propietat de l'Estat. Per exemple el Museu Nacional Arqueològic de Tarragona (MNAT) o el Palau del Lloctinent a Barcelona.
- Traspàs de la titularitat i la gestió del castell i Museu Militar de Montjuïc a l'Ajuntament de Barcelona, així com els recursos econòmics per fer convertir-lo en un centre d'història veritablement modern i obert a la societat.
- Aplicació de les mesures proposades per l'Associació d'Arxivers de Catalunya respecte a l'Arxiu de la Corona d'Aragó i que, entre d'altres, impliquen que la majoria dels fons conservats per aquesta institució han de ser transferits a la Generalitat de Catalunya per tal que passin a formar part del sistema d'arxius de Catalunya.
- Traspàs a les comunitats autònomes de la titularitat i gestió de les biblioteques i arxius provincials.
- La Biblioteca Nacional ha de catalogar com escrites en català les obres en llengua catalana, prescindint de la variant lingüística usada.

4.1.3. Dinamització de les indústries culturals

- Normalització laboral dels professionals del sector, regits ara per normatives obsoletes.
- Rebaixa del tipus d'IVA al 4% pels suports audiovisuals i manifestacions musicals i escèniques.
- Increment d'accions contra la pirateria de productes culturals des dels ministeris de Justícia i Interior.
- Descentralització dels salons de moda amb seu a Madrid. Potenciació per igual de la resta de salons de l'Estat amb fons econòmics equivalents.

- Correcció gradual en els propis exercicis de l'actual discriminació que pateix Catalunya en les aportacions de l'INAEM a les produccions i les activitats escèniques i musicals que s'hi realitzen.

4.1.4. Arts plàstiques

- Deturar la homogeneïtzació del tractament del llegat de les arts plàstiques al territori de l'Estat espanyol, que intenta desmembrar la identitat i l'especificitat de les arts plàstiques catalanes, que queden diluïdes en un concepte únic i incoherent d'"art espanyol".
- Pactada la supressió del Ministerio de Cultura, cal passar les parts corresponents (competències, dotacions, adquisicions patrimonials, etc.), en matèria d'arts plàstiques, a les entitats catalanes, per tal d'evitar l'acumulació patrimonial a Madrid en nom de la capitalitat. Les dotacions pressupostàries en matèria d'arts plàstiques, proporcionals a Catalunya, de competències transferides, han de passar d'immediat a Catalunya.
- Aconseguir aportacions econòmiques de l'Estat pels deficients equipaments catalans per a les arts plàstiques, tant en la inversió com en el pressupost consolidat anual, equivalents als equipaments estatals radicats a Madrid. Així, l'aportació de l'Estat a l'MNAC o al MACBA hauria d'ésser equivalent a les aportacions al Prado o al Reina Sofia.
- Dotació de competències i creació d'una entitat de gestió dels drets d'autor per a Catalunya, en matèria d'arts plàstiques.
- Internacionalitzar la causa del "botí de guerra", anàlogues a les espoliacions del nacionalsocialisme alemany del patrimoni jueu; restitució del llegat gràfic de la II República, ara dispers geogràficament. Avaluar tots els municipis on es van fer incautacions, fer un mapa de les espoliacions, relacionar material irrecuperable, presumiblement destruït, exigir reparacions morals i monetàries al govern espanyol en benefici de la Generalitat i particulars.
- Iniciar tràmits de devolució a Catalunya dels quadres La càrrega de Ramon Casas i El gran masturbador de Salvador Dalí, actualment a Madrid.
- Analitzar el procés de deslocalització de les obres de la Casa-castell de Púbol, després de la mort de Salvador Dalí, i concloure si es poden emprendre accions legals contra l'Estat espanyol.
- Reclamar percentatges i quotes corresponents al repartiment patrimonial i llur relocalització a Catalunya.
- Desenvolupar mecanismes per tractar el "repartiment" que el govern de l'Estat fa de les obres d'art que rep en concepte de pagaments de drets de transmissió, en donacions i testaments. Auditar apropiacions indegudes.
- Protecció contra el mal ús de la identitat catalana en les arts plàstiques, per tal d'evitar i denunciar campanyes com les que promocionen Espanya com a destinació turística, emprant obra pictòrica dels Països Catalans, sense especificar-ne l'origen.

4.2. POLÍTICA LINGÜÍSTICA

4.2.1. Adequar el marc legal al concepte de plurilingüisme igualitari

- Reforma de l'article 3 de la Constitució espanyola. La Constitució actual discrimina la llengua catalana. És l'única Constitució al món que consagra l'oficialitat d'unes llengües que mai no diu ni quines llengües són, ni quantes són. No n'esmenta cap pel seu nom excepte el castellà -i l'única per la qual imposa obligatòriament el deure de conèixer-la, circumstància aquesta que ha servit de base per a la imposició posterior del castellà en tots els àmbits, a través de tota mena de normes legals -.
- Adequar tota la legislació sectorial de l'Estat de manera que el marc legal garanteixi el respecte als drets lingüístics dels ciutadans i dels pobles que l'integren.
- Això vol dir, entre d'altres, fer el seguiment de les normatives sectorials presents i futures que incloguin aspectes lingüístics per tal d'evitar que imposin l'ús exclusiu del castellà —així com quotes i sancions en relació només a aquest idioma.
- Assegurar l'oficialitat, oral i escrita, de les quatre llengües al Congrés dels Diputats i al Senat. Amb les mesures tècniques i legals que garanteixin plenament el dret democràtic al seu ús.
- Incrementar la presència de les llengües oficials diferents del castellà en totes les manifestacions dels mitjans de comunicació (premsa diària i periòdica, ràdio, televisió, xarxa informàtica, plataformes digitals, etc.).

- Exigir el coneixement i l'ús de les diverses llengües oficials diferents del castellà a les empreses públiques estatals, com ara RENFE, Ibèria, Correus, ports, aeroports, etc.
- En tots els casos en què fem una aportació fiscal, des dels territoris amb llengua pròpia oficial diferent de l'espanyola, per subvencionar una actuació monolingüe de l'Estat utilitzar les quatre llengües oficials, començant per l'àmbit dels símbols: en les monedes, bitllets, segells i timbres oficials; en la documentació d'identificació personal (document d'identitat, passaport, carnet de conduir...).
- Instar i reclamar dels poders públics que s'exigeixi el coneixement de les llengües oficials diferents del castellà en l'accés a totes les places de la funció pública en cada territori.
- Per entendre'ns, l'ús del català s'hauria d'exigir a la policia espanyola perquè depèn de l'Administració, però també als cossos de seguretat privats que vetllen per la seguretat pública en determinats recintes (per exemple al metro o a instal·lacions esportives). En aquest punt ja hi ha catedràtics de Dret que avalen la constitucionalitat d'aquest aspecte.

4.2.2. Participació de l'Estat en la dotació econòmica per fer efectiu el plurilingüisme igualitari

- Cal que l'Estat aportï els recursos materials, pressupostaris i humans destinats als ministeris i organismes que en depenen per fer efectiu el plurilingüisme igualitari a l'Estat i inclogui en els pressupostos -i respectant les competències exclusives que en el seu territori tenen els governs autònoms- partides específiques per finançar el procés de normalització lingüística i entitats dedicades a vetllar per la llengua i la cultura catalanes (Institut d'Estudis Catalans, Institut Ramon Llull, Federació d'Entitats Culturals dels Països Catalans, Òmnium Cultural, Bloc de Progrés Jaume I, Obra Cultural Balear, etc.).
- Reflectir en l'Administració central, perifèrica i de Justícia plurilingüisme igualitari, per tal que en tots els procediments i tràmits els ciutadans de la nació catalana estiguin en condicions de ser atesos i de rebre i formular totes les comunicacions en la seva llengua, sense que aquest fet els comporti cap perjudici ni càrrega.
- Regular per decret la formació lingüística del personal i el requisit de coneixement dels dos idiomes oficials en els diversos territoris de l'Estat, en el mateix sentit que el Reial Decret 1465/1999, de 17 de setembre, preveu la disponibilitat en totes les llengües oficials diferents del castellà dels impresos normalitzats i rètols d'aquestes administracions.
- Negociar tots els traspassos de personal (inspectors de treball, Hisenda, Trànsit, etc.) i aplicar els mateixos criteris d'exigència de coneixement de la llengua que el personal de les administracions autonòmiques respectives.

4.2.3. Garantir la unitat de la llengua catalana

- Exigir el reconeixement explícit i efectiu, per part de l'administració de l'Estat, de la unitat científica de la llengua catalana compatible amb les seves denominacions populars o regionals i, en conseqüència, fomentar l'ús de criteris exclusivament científics en els llibres de text de l'Estat espanyol.
- Reconèixer explícitament la unitat científica de la llengua catalana i reconeixement oficial, de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) com a acadèmia de la llengua en l'àmbit dels Països Catalans.
- Arribar a acords amb els responsables dels mitjans de comunicació públics dels territoris de parla catalana per promoure la coordinació de criteris lingüístics, que més endavant caldria estendre als privats, que emetin part de la programació en català.
- Fer que TV3, Catalunya Ràdio, Canal 9 i la resta d'emissores que depenen dels governs autonòmics que emeten en altres llengües diferents del castellà tinguin cobertura estatal, per tal que els parlants d'aquestes llengües puguin rebre aquestes emissions des de qualsevol part de l'Estat.
- D'acord amb l'article 149.33, l'Estat ha de propiciar l'establiment d'una coordinació adequada entre els organismes públics i d'iniciativa privada competents en matèria de normalització lingüística d'arreu dels territoris de parla catalana, amb l'objectiu final d'elaborar un pla general de normalització lingüística comú i instaurar un organisme de coordinació que vetlli per l'aplicació, el seguiment i l'avaluació del pla.
- Cal que l'Estat asseguri l'homologació definitiva de les titulacions de llengua catalana dels diver-

sos territoris per a l'accés a la funció pública de l'Estat.

4.2.4. El català, present en la projecció exterior de l'Estat en aplicació del plurilingüisme igualitari

- L'Estat espanyol, en el marc del plurilingüisme igualitari que hem defensat i desenvolupat en aquest programa, ha de donar un suport clar i efectiu per tal d'aconseguir que el català tingui l'estatus de llengua oficial de la Unió Europea, amb tot el que comporta l'oficialitat, i incorporar-lo en actuacions de difusió de l'Assemblea de les Regions d'Europa.
- Definició d'una política lingüística clara fonamentada en la participació de totes les llengües d'Europa.
- Adequació de la legislació europea per respectar els drets dels pobles amb llengües minoritzades.
- Creació d'un programa europeu de promoció de les llengües minoritzades, al costat dels existents en altres àmbits.
- Inversió dels fons públics europeus en polítiques culturals que corregeixin les desigualtats de les desproporcions del mercat internacional, com existeixen polítiques de redistribució i reequilibri territorial, social o econòmic.
- Reclamar suport institucional i econòmic a les associacions catalanòfiles estrangeres o d'àmbit internacional (AILLC, NACS, etc.).
- Donar facilitats, amb beques i borses de viatges, als estudiosos estrangers interessats a conèixer el català als Països Catalans.
- Promoure un marc de relacions preferencials entre estats europeus d'oficialitat plurilingüe i amb estats europeus d'àmbit idiomàtic restringit.
- Incorporar plenament el català en els plans d'estudi i d'intercanvi de la Unió Europea. Aconseguir la inclusió del català en el programa Lingua. Ampliar la presència de la llengua catalana en els certificats de llengües i en les fires lingüístiques internacionals. Augmentar els recursos didàctics per a l'ensenyament del català per a estrangers i la infraestructura internacional per a l'aprenentatge del català. I també vol dir que apostem per la presència proporcional al pes demogràfic als mitjans de comunicació públics i privats de titularitat

estatal, als organismes de projecció exterior de la cultura i, també, en tots els que són organismes de representació exterior.

- Garantir la presència del català en les manifestacions culturals de projecció i representació exterior de l'Estat, de l'Instituto Cervantes i d'RTVE.
- Suprimir l'exempció de català com a recurs per solucionar els casos d'alumnes procedents de fora del domini lingüístic català i substituir-la per altres mesures com ara classes intensives d'acolliment durant el primer curs.
- Pel que fa a l'ensenyament universitari, endegar el procés d'introducció de les llengües oficials diferents de l'espanyol a la totalitat d'estudis com a vehicle de comunicació i en tota la comunitat universitària (personal docent, estudiants, personal d'administració i serveis).
- Formar i reciclar en aquestes llengües nacionals els professors universitaris de totes les facultats, especialment aquelles on l'ús de la llengua és més deficitari.
- Estendre el coneixement de les llengües i cultures a la resta de l'Estat, com a enriquiment idiomàtic i personal.
- Promoure l'aprenentatge en els diferents centres d'ensenyament secundari de l'Estat dels diferents idiomes que es parlen arreu de l'Estat.

4.2.5. Acabar amb la marginació de la llengua catalana als webs de l'Administració general de l'Estat

L'article 3 de la Constitució espanyola recull que les altres llengües espanyoles (a banda del castellà) seran també oficials en les respectives comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts (article 3.2), i que la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció (article 3.3).

En el cas de les pàgines web de l'Administració general de l'Estat (AGE) hom pot detectar un greu incompliment dels preceptes esmentats anteriorment, ja que la majoria de webs de ministeris i institucions públiques estatals estan redactades en espanyol (o bé en espanyol i altres llengües no estatals). Especialment greu és el cas dels ministeris que no tenen correspondència amb cap conselleria de la Generalitat i que, per tant, exerceixen les competèn-

cies exclusivament a Catalunya, com ara el ministeri d'Afers Exteriors o el de Justícia.

La manca de respecte vers el plurilingüisme. Exemples concrets:

- WICCAC (Webmàsters Independents en Català, de Cultura i Àmbits Cívics - <http://wiccac.org> -) és una agrupació d'administradors de webs que té com a objectius -entre d'altres- impulsar la normalització de l'ús de la llengua catalana a Internet i promoure Internet com a àmbit de cultura i d'activitats cíviques. Aquesta associació publica mensualment un baròmetre per avaluar en quin estat es troba la presència de la llengua catalana en diversos àmbits d'Internet. Segons el darrer baròmetre fet públic el dia 18 de gener de 2004 (<http://wiccac.org/barometre/administracio.html>), en el cas de l'AGE, dels 27 llocs web analitzats pel WICCAC només hi havia traducció al català en les següents institucions:

administracion.es (El portal del ciudadano)
BOE - Butlletí Oficial de l'Estat
AEAT - Agència Tributària

- Hem pogut comprovar que estaven parcialment traduïdes al català les pàgines web de:

Ministeri d'Administracions Públiques
Ministeri d'Hisenda
Loteries i Apostes de l'Estat (inclosa dintre del web del Ministeri d'Hisenda)

- Restaven sense traducció a les altres llengües de l'Estat les pàgines web de:

Congrés dels Diputats
Senat
Defensor del Poble Espanyol
Presidència de Govern
Casa Reial
Ministeri d'Educació, Cultura i Esport
Ministeri d'Afers Exteriors
Ministeri de Justícia
Ministeri de Defensa
Ministeri d'Interior
Ministeri de Foment
Ministeri de Treball i Assumptes Socials
Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació
Ministeri de la Presidència

Ministeri de Sanitat i Consum
Ministeri de Medi Ambient
Ministeri d'Economia
Ministeri de Ciència i Tecnologia
Seguretat Social
Direcció General de Trànsit
Institut Nacional d'Estadística

A més a més, algunes de les pàgines web d'aquest grup (com ara la del Congrés, el Senat, la Moncloa o el Ministeri de Ciència i Tecnologia) fins i tot incorporen l'anglès i el francès.

- Un greu atemptat contra la unitat de la llengua catalana.

El més greu del cas és que en quatre llocs web (administracion.es, BOE i ministeris d'Administracions Públiques i d'Hisenda), a banda de la traducció al català, l'èuscar o el gallec, el contingut de la pàgina web es troba traduït al valencià, cosa que representa un greu atemptat contra la unitat de la llengua catalana. Curiosament, la versió valenciana és una còpia de la versió catalana, tret de la presència del mot servei en comptes de servei.

4.3. ESPORTS

4.3.1. Reconeixement de les seleccions esportives catalanes

- Derogació de les normes estatals que impedeixen la representació de Catalunya a les federacions i competicions esportives internacionals.
- Ampliar les funcions i competències de la Secretaria General de l'Esport, en especial pel que fa a promoure el reconeixement internacional de les seleccions nacionals catalanes en competicions oficials, mitjançant un òrgan específic amb capacitat de mantenir les relacions internacionals que siguin necessàries per aquest reconeixement.

4.3.2. Lluita contra el dòping

- Promoure mesures de prevenció, control i resolució de l'ús de substàncies prohibides pels organismes supraestatals.

5. SEGURETAT, DEFENSA RELACIONS EXTERIORS I COOPERACIÓ

5.1. SEGURETAT

- Activar els mitjans d'investigació i control sobre les activitats del CNI. Reformulació dels serveis d'informació dels diferents cossos de seguretat amb l'objectiu que no tinguin en cap cas finalitats de caire polític o partidista.
- Control parlamentari efectiu sobre les activitats realitzades pels serveis policials i d'intel·ligència. Els tribunals de justícia hi han de tenir accés en el moment que sigui necessari, per tal de poder resoldre i aclarir responsabilitats en la seva gestió.
- Control parlamentari extensiu a totes les partides de "fons reservats" gestionades per l'Estat. Tota activitat pressupostària generada per qualsevol ministeri ha de poder justificar-se documentalment i figurar en els diferents informes comptables i pressupostaris.
- Separació immediata dels comandaments i funcionaris implicats en casos de corrupció, tortura, violació dels drets humans, ús d'informació reservada, abús de poder, etc. En aquests casos el govern de l'Estat haurà de presentar-se en les actuacions judicials com a acusació particular. Depuració de les responsabilitats personals, polítiques i penals corresponents.
- Modificació de la Llei de seguretat privada per traspassar a la Generalitat de Catalunya les competències en aquest camp.
- Catalunya ha de consolidar el seu model policial, per la qual cosa resten pendents d'adoptar les mesures següents:
 - Modificació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el sentit d'ometre la referència que es realitza a la Llei orgànica prevista a l'article 149.1.29 de la Constitució espanyola. Així mateix, s'inclourien la totalitat de competències de seguretat, ordre públic i protecció civil.
 - Modificació de la Llei 2/1986, de cossos i forces de seguretat, en tots aquells aspectes que impliquen la policia autonòmica com a policia amb plenes competències en el seu àmbit d'actuació territorial.

5.2. DEFENSA

Cal estendre la cultura de la pau, cosa que ha de comportar la possibilitat de resoldre tota mena de conflictes d'una manera pacífica i negociada.

ERC proposa una sèrie de mesures per avançar en aquesta direcció:

- Dissolució de l'OTAN en la seva estructura actual, fruit de la política de blocs i reconversió en una nova estructura militar multinacional al servei de l'ONU per a missions militars d'interposició i per implementació i manteniment dels tractats de pau i desarmament.
- Conversió de la UEO en l'exèrcit de la Unió Europea. Dissolució dels exèrcits estatals europeus i integració dins d'una estructura europea i de l'ONU.
- Rebuig a la sacralització de la institució militar i al seu monopoli de valors i virtuts com el patriotisme, l'heroisme i la disciplina, sempre vinculats a la mitificació de l'ús de la força, l'obediència acrítica i l'estructura jeràrquica. Com a conseqüència, supressió dels Dia de la Fuerzas Armadas i d'aquelles altres celebracions públiques com les jures de bandera, que alimenten la tradició militarista espanyola.
- Modificació de l'article 8 de la Constitució, en el sentit de suprimir la integritat territorial de l'actual Estat espanyol com a missió pròpia de les forces armades, ja que aquesta possibilitat depèn, exclusivament, de la voluntat democràtica lliurement expressada de les distintes nacions que formen part de l'Estat espanyol.
- Transparència informativa i control parlamentari de les mesures de defensa adoptades pel govern o bé en projecte. Revisió de la Llei de secrets oficials i adopció d'una legislació que permeti una major transparència i llibertat d'expressió als militars sobre temes de la seva competència.
- Creació d'un registre estatal de producció d'armament i de control de l'exportació per tal de conèixer el tipus de productes militars i les quantitats fabricades a l'Estat espanyol, així

com també les transferències a altres estats de materials, tecnologies i serveis d'ús militar. Publicació trimestral de les actes d'aprovació d'exportacions de la junta ministerial de material de defensa i de doble ús.

- Legislació específica per regular les operacions de comerç de material d'ús militar que hauria de ser públic i subjecte a control parlamentari, tant de les empreses públiques com privades.

- Creació d'una comissió parlamentària d'investigació sobre la venda il·legal d'armes a tercers països i la presència de productes procedents de l'Estat espanyol en el circuit triangular del comerç d'armament.

- Reducció progressiva de les despeses militars, del potencial humà i dels efectius materials, d'acord amb un model de defensa no ofensiu.

- Destinació de recursos procedents de despeses militars per ser transferits a objectius civils de desenvolupament econòmic, millora ecològica, atenció social, innovació tecnològica i cooperació internacional.

- Restricció de la investigació de caràcter militar a mesures estrictes de tipus defensiu, protecció de persones i béns, intervenció en catàstrofes naturals, etc.

- Regulació per Llei orgànica dels drets a l'objecte fiscal, per no afavorir el manteniment de les estructures militars si aquest és el desig personal del contribuent.

5.3. RELACIONS EXTERIORS

- Retorn a l'europeisme i denúncia expressa de l'eix transatlàntic, fomentat per l'arreglament del govern del Partit Popular amb l'Administració Bush.
- Denúncia de la posició oficial espanyola en el conflicte de l'Iraq i retirada immediata de les tropes espanyoles destacades a l'Iraq.
- Revisió dels contractes amb determinades empreses que donen suport a la guerra i a la violació dels drets humans.
- Proposta en el Consell de Seguretat de l'ONU de descolonització del Sàhara Occidental i reconeixement

immediat de la República Àrab Saharaui Democràtica.

- Denúncia de la violació dels drets humans a determinats països i retirada de l'ajut econòmic a règims dictatorials, com Guinea Equatorial.
- Promoure la ciutat de Barcelona com a seu d'una Conferència per la Pau al Pròxim Orient.
- Reconeixement del paper de les comunitats autònomes en el terreny internacional: reconeixement immediat de les oficines de la Generalitat de Catalunya a l'exterior.
- Retorn del percentatge corresponent a l'AECI (Agència Espanyola de Cooperació) a Catalunya en funció de la renda aportada per Catalunya.
- Reconeixement del dret de les comunitats autònomes a participar directament en el Consell Europeu i a defensar les seves competències directament a Brussel·les.
- Convocatòria immediata de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat per a la participació de Catalunya en els assumptes relacionats amb la Unió Europea.
- Reforma del marc vigent que permeti la translació immediata de la legislació europea en l'ordenament legal de les comunitats autònomes.
- Suport a l'oficialitat del català com a llengua oficial de la Unió Europea.
- Suport a la representació directa de Catalunya als organismes internacionals (UNESCO, Organització Mundial del Turisme, etc.).

5.4. COOPERACIÓ

Des de l'Estat, cal promoure la política de cooperació i d'ajut al desenvolupament econòmic i polític dels territoris del Tercer Món, prioritzant aquells origen d'emigració. El dret a no haver d'emigrar només es garantirà si es modifica el desenvolupament desigual i s'estén la democràcia i el respecte als drets individuals i col·lectius a tot el món.

Per això, cal prioritzar:

- Les actuacions en l'àmbit geogràfic més pròxim: en primer lloc, el Magrib i l'Àfrica subsahariana; en segon, l'Amèrica central i del Sud.

- Instar al govern de l'Estat a desplegar els acords de la conferència Euromed i a prioritzar la política exterior a l'Àfrica i al Magrib destinada al desenvolupament.

- El suport a un creixement endogen, sostenible i just a través de la inversió de petites i mitjanes empreses que deslocalitzin processos amb mà d'obra intensiva. La potenciació de viviers d'empreses en aquests països. Programes de retorn de treballadors com a nous emprenedors als seus països d'origen. Suport al comerç just, facilitant el contacte directe entre productors populars i cooperatius i els consumidors.

- El suport a la democràcia, potenciant el boicot als governs dictatorials del Tercer Món, la soli-

daritat amb aquelles forces socials i polítiques que lluiten pels drets humans, inclòs la igualtat home-dona, les llibertats democràtiques i l'alliberament dels pobles oprimits. Des de les institucions o entitats on és present l'esquerra nacional cal prioritzar, doncs, la solidaritat amb els berbers, els sahrauis i altres pobles oprimits de l'Àfrica subsahariana, així com amb les nacions índies d'Amèrica.

- L'aplicació estricta del 0,7% dels pressupostos públics de l'Estat a la cooperació i la seva superació en la mateixa direcció dels països nòrdics.

- El progressiu ús ètic dels fons gestionats per les finances estatals a dins i a fora de la UE.